

KURIER POLSKI

ROK VII (1951)

Czwartek, 22 marca

Nr 81 (1934)

Jutro w Berlinie rozpoczyna się europejska konferencja robotnicza Nowy etap w walce o pokój przeciw imperialistycznym podżegaczom wojennym

BERLIN (PAP). Do Berlina przybyła już delegacja na europejską konferencję robotniczą. W dniu 20 bm. przybyła do Berlina grupa delegatów francuskich oraz delegacja bułgarska. W najbliższym czasie spodziewane jest

przybycie dalszych 100 delegatów z Francji. Związki zawodowe Rumunii zapowiedziały przyjazd 10 delegatów, węgierskie związki zawodowe — 3 delegatów. Austrię reprezentować będzie 10 delegatów.

Ambasador ZSRR przybył do Warszawy

WARSZAWA (PAP). Dnia 21 bm. przybył do Warszawy nowomianowany ambasador nadzwyczajny i pełnomocny Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Arkadij A. Sobolew, witały przez dyrektora protokołu dyplomatycznego MSZ ob. Henryka Breckiego.

Na dworcu obecni byli: przewodniczący Towarzystwa Przyjaciół Polsko-Radzieckiej ob. Edward Ochab oraz Osiat Dusiński.

Przybyłego ambasadora witali również przedstawiciele korpusu dyplomatycznego oraz pracownicy ambasady ZSRR w Warszawie.

Nowa metoda leczenia penicyliną

MOSKWA (PAP). Wybitny uczony radziecki prof. Iwan Ruffanow wraz z grupą pracowników kliniki moskiewskiego Instytutu Medycznego, opracował nową metodę stosowania penicyliny, gwarantującą wysoką skuteczność działania tego preparatu przy jednoczesnym poważnym zmniejszeniu dawkowania penicyliny.

Nowa metoda umożliwia również zmniejszenie liczby zastrzyków penicyliny, albowiem preparat ten wprowadzany do organizmu metodą prof. Ruffanowa zatrzymuje się w nim przez dłuższy okres.

Wojska ludowe zadają ciężkie straty

PEKIN (PAP). Ogłoszony w Pekingu w dniu 21 marca komunikat do wódzstwa naczelnego koreańskiej armii ludowej podaje, że oddziały armii ludowej i ochotnicy chińscy prowadzą na wszystkich frontach ciężkie walki przeciwko wojskom nieprzyjaciela, zadając im ciężkie straty w ludziach i sprzęcie.

W pierwsza rocznicę uchwalenia Apelu Sztokholmskiego

Dzisiaj mija rok od pamiętnego dnia uchwalenia Apelu Sztokholmskiego w sprawie używania bomby atomowej — apelu, stwierdzającego, iż rząd, który pierwszy użyje bomby atomowej, popełni zbrodnię przeciwko ludzkości i będzie traktowany jako zbrodniarz wojenny.

Pod tym apelem podpisało swe podpisy ponad pół miliarda ludzi. Ponad pół miliarda ludzi wszystkich ras, narodowości, poglądów politycznych i wyznań religijnych swoim podpisem zadokumentowało swą niewzruszoną wolę walki o pokój, walki z antyludzkimi siłami wojennymi, walki z zachłannym imperializmem kapitalistycznym, który w swej nieokreślonej żądzy zła i władzy pragnie pogryźć ludzkość w nowe odmioty wojny.

Światowy Ruch Obrońców Pokoju od pamiętnego dnia 22 marca 1950 r. rozwinął się olbrzymio. Nowe miliony, dziesiątki milionów ludzi przyłączyło się do największego i najsłabszego ruchu świata współczesnego.

Połączyła nas przeto wielki ten ruch postępowej ludzkości II Światowy Kongres Obrońców Pokoju w Warszawie. Duch statutu ONZ, duch braterstwa między narodami, duch pokoju i współpracy różnych ustrojów i poglądów, duch tak brutalnie wypędzony z sali obrad ONZ przez imperialistycznych wielbicieli Marsha, znalazł najbardziej przyjaźniaczą atmosferę w Światowym Ruchu Obrońców Pokoju. Pełnowalność ludzkości, cały miliard ludzi zamieszkujejących wszystkie kontynenty, straciwszy wiarę w instytucję ONZ, skierowuje obecnie swój wzrok ku nowej tej

reprezentacji ludów całej kuli ziemskiej ku organizacji, która — ciesząc się pełnym poparciem Związku Radzieckiego, Chińskiej Republiki Ludowej, krajów demokracji ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej i wszystkich szczerze postępowych sił w świecie kapitalistycznym — jedynie jest zdolna narzucić pokój tym, którzy chcą, dla własnych egoistycznych interesów, rozpętać nową wojnę.

Berlińska sesja Światowej Rady Pokoju powzięła szereg dalszych uchwał w sprawie organizacji i rozszerzenia ruchu pokojowego w świecie. Postanowiła wzmocnić jeszcze bardziej akcję celem zrealizowania uchwały II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Światowa Rada Pokoju wezwała wszystkie komitety krajowe do jeszcze większego rozpowszechniania i spopularyzowania Orędzia Kongresu do ONZ.

I my jesteśmy właśnie w trakcie przeprowadzania nowej wielkiej akcji propagandowej na rzecz pokoju. W całym kraju przeprowadzana jest kampania, mająca na celu pogłębić akcję pokojową i spotęgować nasze siły w Światowym Ruchu Pokoju, by jeszcze silniej włączyć je w olbrzymi front walki o lepsze jutro narodów.

Akcję tę szczerze łączymy z wzmocnioną akcją o przyspieszenie realizacji Planu 6-letniego. Walka o pokój musi być bowiem poparta siłą gospodarczą. Te siły wykuwamy codzienną naszą pracą, stale rosnącym wysiłkiem w pracy zawodowej, społecznej, politycznej — wykuwamy w Froncie Narodowym walki o pokój i Plan 6-letni.

Posiedzenia komisji sejmowych

WARSZAWA (PAP). W dniu 21 bm. odbyło się pod przewodnictwem pos. Paszkiewicza (ZSL) posiedzenie sejmowej komisji zdrowia. Przedmiotem obrad było sprawozdanie pos. Dury (ZSL) o dekreście rządu R. P. z dnia 21 września 1950 r. zmieniającym ustawę o pokrywaniu opłat w szpitalach, będących społecznymi zakładami służby zdrowia. Komisja postanowiła wystąpić do Sejmu o zatwierdzenie dekretu.

W tym samym dniu obradowała pod przewodnictwem pos. Janusza (ZSL) sejmowa komisja rolnictwa i reform rolnych nad rządowym projektem ustawy o zniesieniu Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego.

Komisja postanowiła wystąpić do Sejmu o uchwalenie projektu ustawy z poprawką.

Dalsze zaostrzenie sytuacji strajkowej Całej Francji grozi zamarcie ruchu kolejowego

PARYŻ (PAP). Sytuacja strajkowa we Francji ulega dalszemu zaostrzeniu. Fala strajków rozszerza się na ośrodki prowincjonalne. W Paryżu trwa strajk pracowników kolei podziemnej i autobusów miejskich.

Oprócz kolejarzy paryskich strajkują pracownicy kolei w Le Havre, Lyon, Rouen, Chartres, Orléans, Marseille, Brest i Dijon. Dziennik „Le Monde” pisze, że należy się liczyć z rozszerzeniem strajku kolejarzy na całą Francję.

Do strajku przyłączają się robotnicy budowlani.

Prasa paryska podaje, że prezydent Vincent Auriol, który we wtorek odpląną do Stanów Zjednoczonych był zmuszony odbyć drogę z Paryża do portu Le Havre samochodem ponieważ pociąg na tej linii nie kursuje.

PARYŻ (PAP). Kierownictwo Powszechnej Konferencji Pracy (CGT) ogłosiło komunikat zawierający następujące żądania robotników: natychmiastowa ogólna podwyżka płac odpowiadająca ostatniemu wzrostowi kosztów utrzymania, ruchoma skala płac, ogólna rewizja płac w ramach zbiorowych układów pracy, połączenie kresu antyrobotniczej polityce która pozbawia pracujących ich wolności związkowych i praw.

Ludność miast i wsi popiera uchwały Światowej Rady Pokoju

WARSZAWA (PAP). Tematem obrad plenarnych posiedzeń Wojewódzkich Komitetów Obrońców Pokoju, które odbyły się w Łodzi i Zielonej Górze było opracowanie planu przeniesienia uchwał berlińskiej sesji Światowej Rady Pokoju do najszerszych mas ludności.

Ze złożonych na posiedzeniu w Łodzi sprawozdań wynika, że w woj. łódzkim 650 aktywistów ruchu pokojowego przeprowadziło szeroką działalność wyjaśniającą i popularyzującą uchwały w 18 miastach powiatowych i wydziałowych. W najbliższym czasie 2 500 aktywistów przystąpi do upowszechnienia apelu i uchwał w miasteczkach i gromadach województwa.

Robotnicy Pomorskich Zakładów Budowy Maszyn manifestowali swą

Ryż chiński dla Indii

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi, że do Kalkuty przybyły ostatnio dwa pierwsze transporty ryżu chińskiego, obejmujące łącznie 13 100 ton

Zła sytuacja i praca apłek jaka panowała przed ich uspołecznieniem, należy już do przeszłości. Dziś nie zysk decyduje o pracy apłek, lecz troska o zaspokojenie potrzeb ludności pracującej. Uspołecznienie apłek, bogate zaopatrzenie ich w specyfikę lekarskie przyczynia się do należytego i właściwego rozprawdzenia lekarstw wśród najszerszych rzesz mas pracujących.

Na zdjęciu: Fragment z pracy apłeki uspołecznionej przy ulicy Szwedzkiej w Warszawie. Foto — Film Polski

Apel do nauczycieli i wychowawców młodego pokolenia

WARSZAWA (PAP). III Krajowy Zjazd Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego na zakończenie obrad uchwalił apel do nauczycieli i wychowawców młodego pokolenia, z wezwaniem do mocniejszego zwarcia szeregów narodowego frontu walki o pokój i Plan 6-letni, z wezwaniem do wzmocnienia pracy nad socjalistycznym wychowaniem młodzieży.

„Zwracamy się do was — głosi apel — do nieustraszonej armii oświatowców, nauczycieli i wychowawców młodego pokolenia z wezwaniem, abyśmy jeszcze silniej zwarli nasze

szeregi w walce o wykonanie wielkich zadań, jakie stawia przed nami nasza ojczyzna.

„My, nauczyciele Polski Ludowej świadomi historycznej doniosłości tych wielkich zadań, wzmoczymy nasze wysiłki, aby w codziennym trudzie w szkole i poza szkołą realizować twórcze dzieło wychowania socjalistycznego. Porwać musimy naszą młodzież gigantycznym rozmachem budownictwa socjalistycznego, twórczym patosem dzisiejszych osiągnięć i czynów, w których uczestniczą coraz większe masy ludu polskiego”.

Studenci polscy solidaryzują się z bohaterami Barcelony

WARSZAWA (PAP). W Szkole Głównej Służby Zagranicznej odbyło się 20 bm. masowe zebranie studentów, poświęcone omówieniu ostatnich wydarzeń w Hiszpanii. Zgromadzeni uchwaliли wysłać do Barcelony list, w którym wyrażają swoje najwyższe uznanie dla bohaterskiej walki robotników i studiującej młodzieży przeciw faszystowskiemu terrorowi Franco.

Wyjazd delegacji robotników polskich

WARSZAWA (PAP). Dnia 21 bm. w godzinach wieczornych opuściła Warszawę delegacja polskich robotników na europejską konferencję robotniczą, która rozpocznie swe trzydniowe obrady w Berlinie dnia 23 bm.

Na czele delegacji stoi wiceprzewodniczący CRZZ — Aleksander Burski.

Odjeżdżającą delegację robotników polskich żegnał na dworcu przedstawiciel Centralnej Rady i Warszawskiej Rady Związków Zawodowych oraz Zarządów Głównych Związków Zawodowych, przedstawiciele Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju i liczne rzesze robotników z czerwonymi sztandarami.

W chwili gdy pociąg ruszał rozbrzmiał śpiew „Międzynarodówki”.

Krupp pupilem Anglosasów Zbrodniarz wojenny kieruje już kuźnią śmierci

LONDYN (PAP). W depeszy z Wiesbadenu agencja Reutersa podaje wiadomości o tym, że w czasie pobytu w więzieniu w Landsbergu (Bawaria) Alfreda Kruppa i jego dyrektorów.

Adwokat amerykański tych utaskawionych już obecnie zbrodniarzy wojennych, George Davis z San Francisco, stwierdził wobec dziennikarzy, że Alfred Krupp i dyrektorzy jego przedsiębiorstwa odbywali podczas pobytu w więzieniu co tydzień

konferencje w oddanej do ich dyspozycji sali przyjęć. Palili przy tym cygara amerykańskie i konsumowali pomarańcze i banany.

BERLIN (PAP). Jak donosi agencja ADN, koncern Kruppa w Essen na zarządzenie brytyjskich władz okupacyjnych uzyskał możliwość wznowienia działalności niektórych nieczynnych przejściowo zakładów. Wkrótce ma nastąpić wznowienie produkcji w dalszych zakładach tego koncernu.

Bilans dwutygodniowych obrad zastępców min. spraw zagranicznych

Redukcja sił zbrojnych

4 mocarstw zgodna jest z żądaniami narodów, leży w interesie utrwalenia pokoju, oświadczył delegat ZSRR — A. Gromyko

PARYŻ (PAP). Na wtorkowym posiedzeniu zastępców ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw, odbytym pod przewodnictwem delegata brytyjskiego Davisa, jako pierwszy przemawiał przedstawiciel ZSRR Gromyko, który podsumował na wstępie pewne wyniki dotychczasowych dwutygodniowych obrad.

Gromyko, przypomniał, że w wyniku rozpatrzenia propozycji wniesionych przez wszystkie cztery delegacje, osiągnięto porozumienie co do jednego punktu porządku dziennego, a mianowicie „problemów dotyczących przywrócenia jednoci Niemiec i przygotowania z nimi traktatu pokojowego”. Porozumienie to osiągnięte zostało dzięki temu, że delegacja radziecka, uwzględniając sprzeciw przedstawicieli trzech mocarstw zachodnich, zgodziła się na przedręgowanie tego punktu, skreślając zeń wzmianki o przyspieszeniu zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami i wycofaniu stosownie do tego wojsk okupacyjnych z Niemiec, jakkolwiek uważała, że rozpatrzenie tych spraw jest nieodzowne z punktu widzenia utrwalenia pokoju w Europie.

Delegacja radziecka — powiedział Gromyko — zgodziła się na mniej jasne sformułowanie trzech mocarstw zachodnich, mając nadzieję, że rozpatrzenie przez Radę Ministrów Spraw Zagranicznych zagadnienia traktatu pokojowego z Niemcami przyczyni się do przyspieszenia zawarcia traktatu z Niemcami i wycofania stosownie do tego wojsk okupacyjnych z Niemiec.

Nie można również zgodzić się na to — ciągnął dalej Gromyko — aby w chwili, gdy nad Europą zawisła groźba odrodzenia militarystyki niemieckiej, porządek dzienny Rady Ministrów Spraw Zagranicznych nie obejmował zagadnienia wykonania przez cztery mocarstwa porozumienia poczdamskiego o demilitaryzacji Niemiec.

Hitlerowcy usiłowali zamaskować zbrojenie Niemiec i przygotowywanie ich do wojny historycznymi wrzaskami o niebezpieczeństwie zagrażającym rzekomo ze strony Zw. Radzieckiego. Dobrze wiadomo czym się to wszystko skończyło. Skończyło się to rozpętaaniem przez Niemcy hitlerowskiej agresywnej wojny przeciwko innym krajom i narodom. Pamiętając tę naukę, narody Europy, i nie tylko Europy, usiłują nie dopuścić do rozpętań nowej wojny. Dlatego właśnie domagają się one zaprzestania wyścigu zbrojeń, redukcji sił zbrojnych czterech mocarstw oraz niedopuszczenia do odrodzenia militarystyki niemieckiej. Propozycje radzieckie zgodne są z tymi żądaniami narodów.

Nawiązując do twierdzenia przedstawicieli trzech mocarstw, że redakcja propozycji radzieckiej w sprawie zbadania przyczyn napięcia międzynarodowego w Europie nie uwzględnia pewnych tez zawartych w propozycjach trzech mocarstw, zwłaszcza w sprawie wykonania przez cztery mocarstwa „zobowiązań wypływających z istniejących układów” Gromyko oświadczył:

Delegacja radziecka nie uważała za konieczne wspominać o tym, gdyż główne zagadnienia dotyczące demilitaryzacji Niemiec, przyczyn napięcia międzynarodowego w Europie oraz redukcji sił zbrojnych czterech mocarstw postawione zostały w propozycjach delegacji radzieckiej. Delegacja radziecka uważała za niepożądane, aby jakieś inne mniej ważne sprawy przesłoniły zagadnienia główne. Jednakże delegacja radziecka uważa za możliwe uwzględnić życzenia przedstawicieli trzech mocarstw, i pragnąc ułatwić uzgodnienie punktów porządku dziennego, proponuje następujące sformułowanie odnośnego punktu:

„Rozpatrzenie przyczyn istniejącego w Europie napięcia międzynarodowego oraz środków niezbędnych dla zapewnienia rzeczywistego i długotrwałego polepszenia stosunków między ZSRR, USA, Anglią i Francją, włączając w to sprawy redukcji sił zbrojnych USA, ZSRR, Anglii i Francji i rozciągnięcia kontroli międzynarodowej nad dokonaniem redukcji sił zbrojnych, jak również rozpatrzenia innych środków w celu usunięcia groźby wojny i obawy przed agresją oraz sprawy wykonania zobowiązań wynikających z istniejących układów i porozumień między czterema mocarstwami”.

W zakończeniu Gromyko wyraził nadzieję, że zmieniona propozycja radziecka, uwzględniająca szereg życzeń przedstawicieli trzech mocarstw spotka się z ich strony z przychylnym przyjęciem.

Przedstawiciel Francji, Parodi, oświadczył, że nie może się jeszcze wypowiedzieć co do meritum propozycji radzieckiej w nowej redakcji. Jednakże Parodi z cyniczną szeptem stwierdził, iż rząd francuski nie może zaakceptować projektu porządku dziennego Rady Ministrów — któryby zawierał sformułowanie o redukcji sił zbrojnych czterech mocarstw, gdyż uważa za konieczne „dokonanie pewnych wysiłków w dziedzinie zbrojeń”. Parodi'ego poparł niezwłocznie delegat Anglii — Davies.

Odpowiadając Parodi'emu i Davies'owi, Gromyko oświadczył: delegacja ZSRR proponuje włączyć do porządku dziennego sprawę redukcji zbrojeń czterech mocarstw. Delegacja ZSRR nie może przyjąć propozycji trzech mocarstw w sprawie rozpatrzenia „poziomu zbrojeń”, gdyż propozycja ta ma ułatwić tylko pewnym mocarstwom dalszy wyścig zbrojeń. Jaka decyzja w tej sprawie zapadnie na sesji Rady Ministrów, zależy będzie od samych ministrów, jednakże delegacja radziecka nalega, aby sprawa redukcji sił zbrojnych czterech mocarstw zna-

lazła się na porządku dziennym obrad.

Delegacja radziecka uważa, że redukcja sił zbrojnych czterech mocarstw zgodna jest z żądaniami narodów, leży w interesie utrzymania pokoju w Europie i na całym świecie. Propozycja w sprawie zwolnienia sesji Rady Ministrów w tym właśnie celu została zgłoszona, aby ministrowie rozpatrzyli zagadnienie wykonania zobowiązań czterech mocarstw w dziedzinie demilitaryzacji Niemiec oraz zagadnienie redukcji sił zbrojnych czterech mocarstw.

Przemówienia przedstawicieli trzech mocarstw zachodnich, którzy pod koniec posiedzenia ponownie zabrali głos, potwierdziły, iż chcą oni opracować taki porządek dzienny Rady Ministrów, który uniemożliwiłby rozpatrzenie aktualnych problemów demilitaryzacji Niemiec i redukcji sił zbrojnych czterech mocarstw, który umożliwiłby mocarstwom zachodnim kontynuowanie wyścigu zbrojeń i demilitaryzacji Niemiec Zachodnich.

Tajne porozumienie między Turcją a Izraelem

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi: Dziennik libański „Al Hada” opublikował artykuł pt. „Tajne porozumienie między Turcją a Izraelem”.

Dziennik stwierdza: w dobrze poinformowanych kręgach politycznych Transjordanii podkreśla się zamiar zbliżenia polityczne między Izraelem i Turcją. W szczególności po-

Zniżka cen w Bułgarii

SOFIA (PAP) Prasa bułgarska opublikowała uchwałę Rady Ministrów i KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej o zniesieniu systemu kartkowego na towary przemysłowe, o ustanowieniu jednolitych, znizowanych cen państwowych na te towary oraz o podniesieniu płac robotników i urzędników.

Hitlerowcy sługusami Adenauera

BERLIN (PAP) „Rząd” w Bonn mianował ostatnio specjalnego doradcę dla spraw lotnictwa. Doradcą tym został były szef sztabu generalnego hitlerowskiego lotnictwa wojskowego, ostawionej „Luftwaffe” — gen. Kreipe.

Premier „rządu” bonńskiego Adenauer powierzył byłemu szefowi wydziału prasy zagranicznej w dowództwie naczelnym hitlerowskiego Wehrmachtu — mjr. Sommerfeldowi — kierownictwo nowego czasopisma wojskowego „Bezpieczeństwo Europejskie”.

Wzrost konsumpcji w Polsce

Kryzys w krajach kapitalistycznych

WARSZAWA (PAP) Zakupy przedświąteczne dosięgają obecnie kulminacyjnego punktu. Zawczasu dobrze zaopatrzona sieć sklepów spożywczych dysponuje taką ilością i takim asortymentem artykułów spożywczych, jak nigdy dotychczas. Zapotrzebowanie, zwiększone w porównaniu z latami ubiegłymi w wyniku stale rosnącej stopy życiowej ludzi pracy — pokrywane jest dzięki znacznemu zwiększeniu zasobów, jakimi dysponuje Państwo.

Wysoki poziom zaspaczenia przedświątecznego i ogólny stały wzrost konsumpcji w Polsce Ludowej jest zjawiskiem szczególnie wymownym w porównaniu z sytuacją w krajach kapitalistycznych, jak np. w Anglii, gdzie tygodniowy przydział mięsa wynosi zaledwie 140 g. Nie lepiej przedstawia się tam sytuacja z innymi racjonowanymi artykułami jak jajka, mąka itd.

Rynek otrzymuje w tegorocznym okresie przedświątecznym o 38 proc. więcej mąki pszennej, o 36 proc. więcej cukru, o przeszło 100 proc. więcej masła, o 73 proc. więcej jaj niż w tym samym okresie roku ub.

W sprzedaży znalazły się zwiększone ilości mięsa, wędlin popularnych i tłuszczy. W tygodniu przedświątecznym asortyment wędlin rozszerzony został o szereg nowych gatunków tzw. specjalnych, wyborowych i luksusowych.

Wyjątkowo dobrze zaopatrzone są w tym roku sklepy cukiernicze, które otrzymały przed świętami towar w znacznie bogatszym asortymencie. Zaopatrzenie w cukierki, kakao i wyroby czekoladowe zwiększono o 30—45 proc.

Atrakcją przedświąteczną są poma rańcze i grapefruity w ilości 1440 ton oraz cytryny (300 ton). Win owocowych jest obecnie w sprzedaży o 900 tys. litrów więcej niż przed rokiem. Nadszedł również transport wanilii.

Tybet popiera politykę Chin Ludowych

PEKIN (PAP) Agencja Nowych Chin donosi, że Lama świątyni Gubon w Sinime (stolica prowincji Tsinghai), który przybył niedawno do Pekinu, złożył wizytę Mao Tse-tungowi.

W przemówieniu powitalnym Lama świątyni Gubon oświadczył, że Tybetańczycy gorąco popierają politykę narodowościową i wspieranie kierownictwo Mao Tse-tunga i rządu Chin Ludowych.

Pragniemy — oświadczył Siazungabu — połączyć się z wszystkimi na rodami Chin i okazać opór agresywnym aktom imperialistów amerykańskich. Będziemy nadal rozwijać ruch oporu przeciwko Ameryce, ruch okazywania pomocy Korei oraz walczyć do końca o wyzwolenie Tybetu i Taiwanu.

Wielkie dni Kujbyszewa

MOSKWA (PAP) W miarę zbliżania się ciepłych, wiosennych dni prace na budowach stalnowskich nabierają coraz większego rozmachu.

Wielki dzień przeżywali budowniczowie kujbyszewskiej elektrowni wodnej. Dnia 19 bm., na kilka dni przed przewidzianym terminem na dnie Wołgi spoczęła pierwsza tranza wielkiego rurociągu, poprzez który miliony m sześć piasku powędrują z lewego brzegu Wołgi do miejsc, gdzie wzniesiona zostanie zapora przyszłej elektrowni wodnej.

Potężna demonstracja przeciw „rządowi” w Bonn

BERLIN (PAP) Z Norymbergi donoszą, że cała pracująca ludność Norymbergi zademonstrowała swe poparcie polityki zbrojeń i głodu, uprawianej przez „rząd” w Bonn.

O godz. 14 przerwana została praca we wszystkich przedsiębiorstwach. Potężne kolumny, liczące około 70

tys. uczestników, przemaszerowały ze wszystkich części miasta do centrum, gdzie związki zawodowe zorganizowały masowy wiec przeciwko drożyznie.

Rozchodząc się z wiecu ludność pracująca Norymbergi manifestowała znowu swą wolę utrzymania pokoju.

120

— Ciii... To ja, Szymanik...

Kulka oniemiał. Poznał Michała. Jakżeby mógł go nie poznać?

Stał, ściskając groźnie niepotrzebny już kij, nie wiedząc, co począć.

— Ucisz tego przekłętą kundla! — dobiegło go, jak przez ścianę.

Otrzeźwiło go to nieco. Prawda! Obojętnie, co nastąpi dalej, ale nie ma przecież żadnego sensu pozwolić, by psisko czyniło hałas na całą wieś! Ludzie teraz podejrzliwi i diabli wiedzą, co sobie mogą pomyśleć...

Człapiąc drewniakami podbiegł do budy i dzielił psa kijem.

— Cicho!...

Zaskowyczał, podkulił ogon i umilkł.

Szymanik znowu usiłował daremnie dźwignąć się na nogi. Coś mu się musiało stać...

— Michał! Co ci?... — wyjąkał sołtys. Trząsał się, jak galareta, lekko nasłuchiwał, czy aby nie idzie ktoś ciemną, błotnistą drogą.

— Postrzelili mnie, psiekrwie... — wycharczał ranny. — W nogę... Nijak nie mogę wstać...

Sołtys szeroko rozdziawił gębę. No, nareszcie widział do kogo to strzelali...

— Idź do mego brata... — gadał dalej Michał — po-

wiedz mu, że tu leżę... Niech przyjdzie...

— Nie ma go w domu... Aresztowany...

Ranny zamilkł. Przez chwilę leżał cicho, ciężko odychając.

Deszcz padał, niebo ciągle było w tym samym stopniu zachmurzone, posępne i ciemne.

Sołtysowi przyszedł na myśl Karczoch.

— Ale jest u niego ten z Lublina... — dorzucił. — Ten, co był policjantem...

— Karczoch! — ucieszył się Szymanik. — Leć do niego, leć, Kulka, nie pożałujesz! Zobaczysz, że nie pożałujesz! Pomóż człowiekowi!

Prosił o pomoc. W jego głosie brzmiały błagalne nutki. Był przecież zdany na łaskę i niełaskę tego durnego sołtysa, który mógł z nim zrobić, co mu się podobało.

Kulka zastanawiał się przez chwilę. Rozważał w myślach te całą sprawę. Lęk już go opuścił. Zrozumiał, że jest panem sytuacji.

Pochylił się nad rannym. Ujrzał człowieka, utyłanego w błocie, bezbronnego, którego przyszyły los był całkowicie uzależniony od decyzji, jaką w tej chwili powzię, on, Kulka.

Nie mógł się powstrzymać od zgrzyliwej uwagi:

— Dowojowałeś się, Michał, dowojowałeś... Zawsześ wsadzał nos w nieswoje sprawy!

Tamten pominął to milczeniem.

— Pomóż człowiekowi, Kulka! — nalegał. — Nie bądź świnią! Wywdzięczę ci się!

Chłop medytował jeszcze przez parę sekund, wreszcie wysmarkał nos w palce i mruknął:

— No, dobrze! Ja nie z takich, co tonącego jeszcze topią!

Skinął głową Michałowi i ruszył w stronę furtki. Koło ganku zrzucił z nóg chodaki, bo uważał, że zbyt głośno chlapią i sędzi teraz cichutko, bezszelestnie. Idąc, uważ-

nie się rozglądał. Nie zauważył jednak nic ciekawego. Wieś spała. Jedynie u Kulawego Albina ćmiło się słabe, żółte światło.

Furtka, wiodąca w obejście Szymanika, była zamknięta na skobel — ale poradził sobie z nią szybko. Po chwili zapukał w okno.

Długo nie słyszał żadnej odpowiedzi. Zaczął kołatać głośnie.

W kuchni coś zaszurało, rozległ się odgłos powłóczy-stych, człapiących kroków.

— Kto?

Poznał po głosie służącą u Szymanika Hełę.

— Otwórz, otwórz, to ja, sołtys...

Kroki oddaliły się od okna, po czym szczęknęła umacniająca drzwi sztaba. W wąskiej szczelinie ukazała się zaspana i nieco zalekniona twarz dziewczyny.

— Czego chcecie po nocy?

Rozejrział się, jakby pragnąc sprawdzić, czy nikt go nie usłyszy.

— Jest ten... jak mu tam... — szepnął — Karczoch? Ten z Lublina?

— Jest! A bo co?

— Potrzebny mi, muszę z nim gadać...

— Teraz? Po nocy?

— Po nocy, po nocy! — ofuknął ją i napał na drzwi.

Otworzyła je szerzej. Napewno miał powody, usprawiedliwiające tę silnie spóźnioną wizytę.

— No to wejdźcie! Obudzę go, bo śpi!

Przeszedł przez zateczę, wionącą nocnymi wyziewami kuchnię i zatrzymał się w drzwiach, prowadzących do izby gospodarza.

Hela wyprzedziła go.

— Zaczekajcie!

Usłyszał, że budzi kogoś, coś mu tłumaczy, wyjaśnia, nalega. Wreszcie ukazała się ponownie.

Na drodze awansu społecznego

Z fernalskich czworaków DO SZKÓŁ OFICERSKICH

Ciężkie i trudne było dzieciństwo Stefana Mrozowicza. Ojciec jego był farnem. Mieszkał w Osówku, w pobliżu Włocławka. Żył w zaległych, wulgarnych, wulgarnych czworakach, stojących w cieniu królującego nad okolicą pańskiego dworu. Stary Mrozowicz pracował w majątku obszarnika Koprowicza.

— Pracował od świtu do nocy — opowiada Stefan — harował, jak koń w kłęczce. Uradził ręce po żołędzi, aby jeno wyżyć nas troje. A i tak przymieraliśmy głodem...

Nie było chleba, czyż można było marzyć o nauce?

Rosły dzieci Mrozowicza w ciemności i biedzie, pleniące się bujnie, jak chwasty w chłopieckich chałupach. — Rosły z poczudem krzywdy, w wierze w to, że przeczucie musi nadejść zmiana, że nie może tak pozostać, że wcześniej czy później zaświeci nad nim i świat nowego dnia.

Przyszły rok 1945, rok wielkiego przeżycia. Stefan Mrozowicz poszedł do szkoły. A potem do wojska. Dziś jest jednym z przodujących elementów jednostki oficerskiej Furmanikowicza. — Wkrótce rozpocznie naukę w szkole oficerskiej.

Stefan Mrozowicz, syn farnego, będzie oficerem Wojska Polskiego.

Stanisław Burda gospodarował wraz z ojcem i liczną rodziną na 2,5-hektarowym skrawku chudej, piaszczystej ziemi w powiecie łęczyckim.

— Z piachu tego nie można było wyżyć. — opowiada — ciągle szukaliśmy z ojcem i braćmi innej roboty...

O nauce nie było mowy. Aż do wywołania.

Stanisław Burda został powołany do czynnej służby wojskowej, następnie przeszedł do Oficerskiej Szkoły Piechoty. Dziś jest jednym z przodujących w nauce, w wykształceniu i w pracy na niwie społecznej i kulturalnej. Prowadzi kilka artystycznych, przejawia duże zdolności kompozytorskie, reżyserkie i deklamatorskie. Świat stał przed nim otworem.

Plut, podch. Stanisław Burda, syn grodującego chłopca spod Łan, już wkrótce będzie oficerem Wojska Polskiego.

Również za kilka tygodni opuści mury Szkoły Oficerskiej plut. podch. Jerzy Garski.

— Szkoła wychowała mnie na prawdziwego żołnierza Ludowego Wojska Polskiego — mówi — w szkole zdobyłem wykształcenie i wiedzę wojskową! Przysłuchując się tym słowom podch. Czesław Górski, syn robotnika ze wsi Milanów w pow. turek, dodaje:

— Do wojska wstąpiłem ochotniczo, bo kocham służbę wojskową i uważam za wielki zaszczyt to, że umożliwiono mi zdobycie stopnia oficerskiego.

O to podch. Leonard Schmidt, półsierota. Do szkoły przybył jesienią 1950 r. Sumiennością w wykonywaniu swoich obowiązków, zdyscyplinowaniem, postępami w nauce i wyśkończeniu szybko zaskarbił sobie szacunek i przychylną opinię swych przełożonych. Gdy kilka dni temu odwiedziła go matka, zwierzchnik Leonarda, dowódca pododdziału, oficer Ingiewicz powiedział:

— O waszym synu mogę powiedzieć, że jest wzorowym podchorążym, dobrze bowiem się uczy i jest zdyscyplinowany. W przyszłości wyrosnie na dobrego oficera Ludowego Wojska Polskiego!

To jest właśnie nowa treść naszej Odludzonej Armii. Synowie robotników i chłopów, synowie fernali, murarzy, cieśli, chłopcy, przed którymi otworzyła się szeroko brama, wiedząca do wiedzy.

To jest nasza kadra, to są przyszłe oficerowie wojska, które stoi na straży pokoju, na straży naszych historycznych zdobyczy, które jest ręką naszej suwerenności.

Żyli w biedzie, ciemności i nędzy. Nikt z nich nie marzył o oficerskich szlifach. Z trudem utrzymywali się na powierzchni, pomagając rodzicom w ich mozolnej, ciężkiej pracy. Nastąpiła zmiana. Dziś są pełno-

Podch. Czesław Górski jeden z przodujących uczniów OSP na polu nauki i wyszkolenia.

wartościowymi obywatelami Ludowego Państwa. Umożliwiono im naukę. Skierowano ich do szkół oficerskich, gdzie pod kierownictwem zahartowanych w walkach wojny wyzwolitej dowódców kształcą się na oficerów Odludzonego Wojska Polskiego.

Wykazują się znacznymi postępami w nauce, robią wszystko, by nie zawieść zaufania, jakie położono w nich Państwa.

Pamiętamy przecież dobrze okres który nastąpił po wyzwoleniu. Armia borykała się z wielkimi trudnościami, nie mieliśmy wystarczającej ilości oficerów.

Dziś trudności te zostały przezwyciężone. Wychowawcami naszych żołnierzy są synowie robotników i chłopów, ludzie, którym Odludzone Ojczyzna dała wykształcenie, zapewniła jasną przyszłość.

Na barkach ich ciąży znaczne obowiązki. Obecnie należy do nich przede wszystkim stać i głęboka troska o uzupełnienie własnych wiadomości, o podniesienie swego poziomu, z czasem dojdzie troska o wychowanie młodszych roczników.

Doświadczenia wykazały jednak, że na naszych młodych oficerach można polegać i że można im ufać. Rozumieją ją dobrze znaczenie swej pracy. Rozumieją, że są jądrem armii, stojącej na straży naszych wielkich osiągnięć, na straży niepodległości i pokoju.

Tak, jak powiedział podch. Górski: — Za kilka tygodni mamy ukończyć szkołę i zająć odpowiedzialne stanowiska, szkoląc młodych obywateli na wartościowych żołnierzy Odludzonego Wojska Polskiego. Każdy z nas wie, że z obowiązków, jakie nałożona na nas Ojczyzna wywiążemy się w pełni, dokumentując tym samym, że staliśmy się pełnowartościowymi oficerami Wojska Polskiego, godnymi zaszczytu, jaki nas spotkał!

Słowa te, będące odzwierciedleniem myśli naszej młodej kadry oficerskiej krzepią w nas wiarę w to, że w oparciu o nasz stałe rosnący potencjał gospodarczy i obronny, o wielomilionowe szeregi światowego frontu obrońców pokoju, o przyjaźń ZSRR, w oparciu o młodą, odrodzoną armię — zwyciężymy zakusy podległości wojennych i wywalczymy trwały pokój.

Od „koźlarza“ do potoku

Po pochylonym rusztowaniu pnie się pod górę „koźlarz“. Dźwiga na plecach partię cegieł na pierwsze piętro budowli. Ciężka to praca i ślimaczej tempa!

Taki widok był typowy dla budownictwa w Polsce przedwzrostowej. Takiego widoku nie ujrzyście dziś w Warszawie. „Koźlarz“ należy do przeszłości. Na placu budowlanym zjawili się transportery i windy. W ciągu jednej godziny transporter wykonuje 16 godzinną pracę „koźlarza“. Marszałkowska Dzielnica Mieszkaniowa ma już osiem wielkich transporterów. Ręczne windy szachtowe i windy elektryczne widzimy przy każdej budowli. Zainstalowane na drewnianych wieżach-szybach, rozmieszczone co 40 metrów dostawiają materiały na każde piętro szybko i wygodnie.

W budownictwie dokonana się rewolucja. Zmienił się nie tylko transport i zniknął z budowli nie tylko tyko „koźlarz“. Już pobieżny rzut oka na budowlę mówi wiele. Rusztowania, transportery, dźwigi, betoniarci, kopaczki tworzą ze wznoszącymi się murami budowli charakterystyczny

na całość. Mechanizacja obejmuje je den odcinek budownictwa po drugim!

Dawniej dziesiątki robotników kopało fundamenty i piwnice pod budynki. Praca ta rozkładana się na tygodnie. Obecnie mechaniczne kopaczki spychacze i transportery przetrzącają ziemię w rekordowo szybkim czasie na stojące obok samochody, które wywożą ją za miasto. Zagłębienia pod fundamenty powstają bardzo szybko. Roboty ręczne widzimy tylko na niektórych miejscach placu tam, gdzie potrzebna jest precyzja i dokładność wykonania. Dawniej mieszanie zaprawy odbywało się ręcznie. Dziś wszystko robią betoniarci. Olbrzymie żurawie wieżowe dostarczają w „japonkach“ (wózki) zaprawę na rusztowania. W najbliższym czasie na bloki MDM nadejdą maszyny radzieckie, które będą dostawiać zaprawę bezpośrednio na piętra pod ciśnieniem przy pomocy rur. Indywidualna praca murarza, który przed wojną stawał przeciętnie 2,2 m³ muru dziennie zastąpił najpierw dwójki i trójki, a teraz brzołki robotce i „potok“.

DAWNIEJ — „koźlarz“ dostarczał cegły na piętra

Czym jest potok, o którym tak głośno w kraju. System budowy potokowej w stosunku do obecnych metod budownictwa z budownictwem szybkościowym łącznie jest śmiałym krokiem naprzód i wprowadza cały szereg innowacji. Taką innowacją jest specjalizacja załóg roboczych, które wykonują te same prace (np. fundamenty) i przechodzą do tego zajęcia na budowli następnego jednego ciągu potokowego.

W ubiegłym roku zastosowano budownictwo potokowe jedynie na Muranowie. W tej chwili buduje się tym systemem 92 bloki mieszkalne. Potok daje duże oszczędności a przede wszystkim pozwala na zmniejszyć załogę o około 28 proc. Muranowski potok zdał swój egzamin. Średni czasokres wykonania budynku o kubaturze 8 tys. m³ sześć wynosił na Muranowie 100 dni. Taki sam gmach budowano na Młynowie 160 dni. W tym roku rozgrywa się na Muranowie walka o obniżenie kosztów budowy. „Nie tylko szybko ale

Nasze korespondencje zagraniczne

Targi Lipskie wielkim osiągnięciem NRD

Lipsk, w marcu.

Czymże były tegoroczne wiosenne Targi Lipskie? Były wspaniałym przeglądem wielkich osiągnięć Niemieckiej Republiki Demokratycznej, olbrzymią manifestacją obozu walczącego o trwały pokój i demokrację, najlepszą propagandą na rzecz planowej gospodarki i socjalistycznego budownictwa pokojowego.

Rekordowy był sukces organizacyjny Targów i rekordowe obroty. Holandia i Dania, Polska i Węgry widnieją na pierwszych miejscach ksiąg zamówieniowych. Za nimi kroczą wiele innych państw Wschodu i Zachodu. Zamówienia zachodnio-europejskie na Targach Lipskich są swego rodzaju buntem niektórych zachodnio-europejskich kół gospodarczych przeciwko terrorowi monopolu styczeńmu Ameryki, przeciwko próbom pełnego izolowania ich państw od Europy wschodniej i poddania gospodarki tych krajów w całkowitą niewolę amerykańską.

Ale nie tylko NRD pokazała swój wielki dorobek. Na Targach Lipskich tłumy przewijały się codziennie zwłaza przez pawilony Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej. Szczególnie ludzie z Zachodu poświęcali całe godziny, a nawet dni, na podziwianie bogactwa wystawy radzieckiej. I setki osób cisnęły się codziennie do wyłożonych ksiąg pamiątkowych, by na piśmie zadoku-

mentować swój podziw dla wielkich osiągnięć Kraju Rad. Nie ma chyba języka europejskiego, który by nie znalazł się na kartach owych artystycznie oprawionych ksiąg. Przeważa oczywiście język niemiecki. Tu jakiś hutnik z Zagłębia Ruhry wypowiada się entuzjastycznie o ekspozycjach przemysłowych, tam grupa chłopów hanowerskich podkreśla pokojowy charakter gospodarki radzieckiej, w innym miejscu mieszkaniec Berlina wpisuje krótki: „Eine herrliche Ausstellung!“ (wspaniała wystawa!). Na innej karcie mr Fisher z Londynu nazywa pawilon radziecki „najwspanialszą wystawą najwspanialszego narodu!“ („The finest display of a fine people!“).

Pawilon Chińskiej Republiki Ludowej ścigał najmniejsze tłumy od pawilonu radzieckiego. Gdy pawilon ZSRR imponował ilością ekspozycji oraz potęgą zwłaszcza chińskiego przemysłu i przemysłu precyzyjnego — ekspozycje chińskie ośniewały swą wschodnią jaskrawością, bogactwem

barw i misternym artystycznym niespotykanym w naszej części świata. Wspaniałe wazy chińskie o przepysznej ornamentacji, cudne emalie, zachwycające roboty snycerskie z drzewa i kości słoniowej — oto ekspozycje, od których trudno było oderwać oczy. Ale Nowe Chiny — to nie tylko wazy i emalie. Nowe Chiny — to również budujący się przemysł, to elektryfikacja, to wysoki poziom produktów rolnych. Nowe Chiny to eksploatacja nieprzebranych bogactw naturalnych tego kraju — eksploatacja nie przez zachłanny imperializm amerykański, jak to było do niedawna — lecz dla podziwiania kraju z wiekowego poniżenia, dla zapewnienia blisko półmiliardowej ludności chińskiej ludzkiego bytowania, przeistoczenia narodu niewolników w naród wolny i szczęśliwy. Jak szybko odbudowują się Chiny Ludowe, tego najlepszym dowodem jest choćby kolejnictwo. Jeszcze przed rokiem olbrzymi ten kraj miał zaledwie 12.000 km linii kolejowych, a dziś posiada ich już 22.000. Pracują z każdym dniem lepiej i wydajniej nowe fabryki elektrotechniczne i metalurgiczne. W Chinach wyrabia się już łożyska kulkowe i przetwarza masowo kauczuk.

Oczywiście przy takich krajach, jak Związek Radziecki i Chińska Republika Ludowa — europejskie kraje demokracji ludowej, w tym także Polska, są mniej atrakcyjne. Ale i ich ekspozycje świadczą o ogromnym rozwoju gospodarki pod rządami ludu pracującego, o wielkich możliwościach gospodarki planowej i nieustannym podnoszeniu stopy życiowej, rozwoju kultury, troski o zdrowie i potrzeby socjalne ludności.

Targi Lipskie, to nie tylko na wielką skalę impreza gospodarcza — to także świetnie zdany egzamin polityczny Niemieckiej Republiki Demokratycznej, rozwijającej się wspaniale w czasie, gdy w państwie Adenauera rośnie chaos i szerzy się bezrobocie, gdy nad Renem i Menem niezadowolone ludzi pracy wzrasta z każdym dniem.

Targi Lipskie dobrze spełniły swe zadania — zarówno zadania gospodarcze, jak i zadania na odcinku światowej walki o trwały pokój.

Józef Radecki.

WSZYSCY W SZEREGI Obrońców Pokoju!

Idziemy ku składanym domom

Wśród szeregu czynników, które decydująco wpłynęły na przyspieszenie nowoczesnego budownictwa, główne miejsce niewątpliwie — obok daleko idącej mechanizacji poziomej i pionowej prac — zajmuje tzw. prefabrykacja. Polega ona na wytworzeniu pewnych fabrykatów używanych następnie do budowy poza terenem budów. Najprostszy i najczęściej stosowany prefabrykatem jest zwykłe wapno murarskie i cegła, które muszą być przedtem wyprodukowane w piecach wapiennych oraz w ceglarniach zanim mogą być użyte do budowy.

Dzisiejsza technika zna jednak dużo więcej prefabrykatów stosowanych do nowoczesnego budownictwa. W Polsce

— jak wiemy — od dłuższego czasu stosuje się pustaki ceglane wykonywane z gruzobetonu, zbrojenia do żelazobetonu, belki stropowe i pokrycia stropów, betony izolacyjne, konstrukcje ramowe do hal fabrycznych, a ostatnio nowe gotowe węzły wodociągowo-kanalizacyjne. Istnieją już fabryki produkujące części prefabrykowane do pewnych typów domów.

W Zw. Radzieckim, gdzie prefabrykacja wyliczyła sobie jasny cel: ograniczenie procesu budowy wszystkich budynków li tylko do montażu ich prefabrykowanych elementów, istnieją odrębne przedsiębiorstwa produkujące prefabrykaty budowlane, które później sprzedawane są firmom budowlanym.

DZIŚ — transporter zastępuje pracę szesnastu „koźlarzy“

również tanio budować — oto hasło i treść „potoku“.

Dalszej i stałej mechanizacji ulega transport budowlany. Ostatnio odbyły się na Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej próby kontajnerów czyli przyrządów do przewożenia i przenoszenia partiami cegieł. Kontajnery likwidują do minimum „stłuczki“ a więc przynoszą oszczędność materiałów budowlanych, kontajnery pozwalają na szybki rozładunek i załadunek cegieł, a więc dają oszczędność czasu i pracy ludzkiej.

Co mechanizacja to mechanizacja — mówią robotnicy na budowach. Turkoczą betoniarci, rozbrzmiewa hałasem wind i transporterów każda budowa. Ludzie kierują maszynami i pomagają im w pracy. Maszyny pomagają ludziom. Rosną szybko gmachy stolicy. A równocześnie z nimi wyrasta nowa społeczność ludzka zwolona z ciężkiego trudu mało wydajnej pracy, społeczność kochająca głęboko swój zawód i dźwigi swoich rąk, społeczność socjalistyczna! (P)

Domy Akademickie

O troskach i bolączkach toruńskich studentów

Chuda była dola studencka w Polsce przedwzrostowej. Ukończenie wyższej uczelni związane było z pokonaniem setek przeciwności natury materialnej, które uniemożliwiały studia młodzieży robotniczej i chłopskiej, zamykały jej dostęp na uniwersytet.

STUDENT MUSI MIESZKAĆ

Rzecz najjaśniejsza pod słońcem, że student żeby się uczyć i zdobywać na egzaminach i colloquiach dobre stopnie musi mieszkać.

Na utrzymanie studentów łoży ze swej skatupy Państwo Ludowe z funduszy stypendialnych. Tanie i wygodne mieszkania znajdują studiu jący w domach akademickich.

W toruńskim Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika, który odwiedza my, młodzieży potrzebującej pomocy mieszkaniowej jest wiele. Domami akademickimi administruje przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą "Zarząd Ośrodków Akademickich". ZOA dysponuje trzema gmachami: przy Mickiewicza, Mostowej i na Rybakach. W domach tych schronienie znalazło ogółem 545 akademików i akademików toruńskich.

Pokoje studenckie są przydzielane w pierwszej kolejności młodzieży pochodzenia robotniczo-chłopskiego. Podania o przydział kwalifikuje specjalna komisja, która bierze pod uwagę m. in. pracę społeczną studenta i jego warunki materialne.

Komorne mieszczące dla studentów nie jest wysokie. Taryfa przewiduje za miejsce w pokoju jednoosobowym opłatę 30 zł, w dwuosobowym — 22,50 zł, w trzyosobowym — 15 zł — a w czterosobowym (bo są i takie!) — 12 zł. Lokatory każdego domu akademickiego w koszt wynajmu mają wliczoną zużyta wodę, światło i sprzątanie „generalne” raz na tydzień.

OD WARSZTATÓW DO SPRAW ŻOŁĄDKA

W największym z toruńskich domów akademickich przy Mickiewicza noszącym numer pierwszy, przez cały dzień widać jak w ulu. Jedni wracają a drudzy wyruszają na wykłady. Do Collegium Maius i Minus, położonych w pobliżu, bez przerwy zdąża młodzież w białych bartniackich czapkach.

Dom nr 1, skupia mieszkańców i niemieszkańców. Na parterze mieszczą się bowiem dostępne dla wszystkich studentów warsztaty rzemieślnicze, prowadzone przez ZOA. Są to: zakład fryzjerski, szewski i krawiecki. Tutaj miłośnicy stołówek akademicka, którą zarządza TSS.

— Obiady są dobre — opinują zgodnie studenci, z którymi rozmawiamy. — Tym bardziej, że można za jednakową cenę dostać mniejszą lub większą porcję w zależności od apetytu. A apetyty mamy na ogół niezłe!

W stołówce stoją rzędy białutko nakrytych stołów czyniących na przybychu wrażenie przyjemne. Każdy obsługuje się sam.

Jak nas informują, dziennie sto-

łówka wydaje 350—500 obiadów. Cena ich skalkulowana jest na podstawie pełnej wartości użytych produktów i wynosi 2,40 zł. Ponadto TSS wydaje śniadania i kolacje. Istnieje także stały bar, w którym każdej porze dnia mieszkańcy domu akademickiego nabywać mogą ciepłe dania

BRAKI I TRUDNOŚCI

Na terenie Domu nr 1 istnieje świetlica. Łącznie ze stołówką. Niestety, brak odpowiedniejszego i obszerniejszego lokalu.

Studenci skarżą się, iż na dwóch stołach ping-pongowych tej zaimprovizowanej świetlicy odbywają się ciągle mecze miłośników białej piłeczki a dla osób pragnących poczytać pisma w skupieniu nie staje cisy ani miejsca.

— Wieczorem otrzymujemy stale zimną kawę — mówi studentka Aleksandra Olechnowicz. — Nie wolna nam używać maszynek elektrycznych, by nie przeciążała sieci, jakże więc ją ogrzać?

Sądźmy, iż Toruńska Spółdzielnia Spożywców powinna zainteresować

się tym zażaleniem na stołówkę i usprawnić pracę kuchni.

Dowiadujemy się, że ostatnimi czasy zdarzały się dni kiedy Dom nr 1 był bardzo słabo opalany i w pokojach studenckich było chłodno. Podobno z powodu braku koksu, o który w porę nie postarano się.

KIEROWNICTWO MA GŁOS

— W najbliższym czasie — informuje nas kierownictwo toruńskich ZOA — postaramy się wprowadzić w domach akademickich dalsze udogodnienia. Trzy pokoje zostaną oddane studentom jako tzw pokoje nauki. W domu na Rybakach otwarta zostanie nowa świetlica. Uruchomiony zostanie również, nieczynny od dłuższego, czasu kiosk z skryptami akademickimi w Domu nr 1.

Dalsze rozbudowa domów akademickich w Toruniu wobec ciągłego wzrostu Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika, jako ważnego ośrodka naukowego jest koniecznością. Tym bardziej, iż budynek taki jak Dom nr 2 na Mostowej jest ciasny i nieprzystosowany do zadań obecnie spełnianych. Powinny się znaleźć fundusze na budowę nowego domu akademickiego, który można by postawić obok Domu nr 1.

J. N.

W najbliższych dniach chłop polscy przystąpią do akcji siewnej. Z każdym rokiem produkujemy więcej maszyn rolniczych, które pomagają chłopom w pracy i realizacji planów. Coraz więcej maszyn rolniczych — to więcej chleba dla robotnika. Na zdjęciu grupa monterów dokonuje ostatniego przeglądu maszyn. Foto — IKP

Zwiedzamy ogrodnictwo PGR

W ogrodach pachnie przedwiosniem

W ogrodnictwie nie ma sezonu, roboty bowiem jest dosyć przez cały rok bez przerwy, niemniej jednak są okresy wzmożonej pracy.

W taki okres właśnie wkroczyliśmy. Jesteśmy w Toruniu, więc przejdźmy się za miasto. Na Mokrem, niemal u stóp i. zw. Kozackich Gór, kilkuhektarową przestrzeń zajmuje wzorowe ogrodnictwo Szepelom w końcu ub. r. od Związku Państwowości Chłopskiej przez PGR, które wchodzi w skład Zespołu Ogrodnictwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Caly zespół obejmuje 83 ha ziemi i dzieli się na 4 gospodarstwa: dwa w Toruniu, jedno w Górsku i jedno w Kowalewie. Ale interesują nas dziś przede wszystkim gospodarstwa toruńskie.

Na terenie gospodarstwa pierwszego rozsiadane są liczne szklarnie. Panuje tu dziś niezwykle ożywienie. W jednej ze szklarni rozsada się rozsady pomi-

dorów do doniczek. w innej znów w skrzynkach pikuje się sałatę. Tu wzeszła rzodkiewka, tam ogórki mają już duże liście. O te wszystkie rośliny trzeba dbać, choćle koło nich i pielęgnować. W cieple i wilgoci pod troskliwym okiem ogrodnika rośliny szybko wegetują. Temperaturę do szklarni i inspektów wywarza kilka kotłowni, umieszczonych w różnych punktach obu gospodarstw.

Między haldy specjalnie przygotowanej ziemi do inspektów i roślin doniczkowych oraz nawozu sprowadzanego z tuczarni drobiu.

Inspektory są już przygotowane do rozsadzania młodych roślinek, które za miesiąc wydadzą łak oczekiwane przez nas warzywa-nowaliki. A kwiaty? Kwiatów będzie zatrzęsienie. W tej chwili kwitną prymulki i fiołki alpejskie. Niedługo zakwioną bzy ciepłarniane. Na Wielkanoc przygotowuje się jaskółki, później będą glosynie, hortensje, cyperarise, kalie, storczyki, wreszcie przeróżne róże i wiele, wiele innych.

W szklarniach nie brak też różnych odmian paprotek, są popularne fikusy, kaktusy „sansewiera” itd.

W jednej ze szklarni w pobliżu biur ogrodnictwa wisi na drutach drewniana klatka. Roślinie w niej pewna odmiana storczyka („Stankopea”). Roślina ta jest o tyle oryginalna, że wydadzą kwiaty z... korzenia. Dlatego też wisi w drewnianej klatce. Kwiaty są koloru jasno kremowego, nakrapiane ciemniejszym i wydają przyjemny zapach, ale są bardzo nietrwałe. Po kilku dniach roślina okwitła.

Rzucmy jeszcze okiem na pakownię, wyłownię mat. koszy transportowych, ekspedycję. Wszędzie uwijają się ludzie, a każdy z nich z zamiłowaniem wykonuje swą pracę.

Sąsiadujące gospodarstwo drugie może pochwalić się hodowla krzewów ozdobnych, jak jęłowce, świerki, tuje, złoście, roślin skalnych oraz lilij wodnych.

Na długich, jakby nie kończących się zagonach, gdy zaświeć złoście słońce, gdy lato rozblisnie w całej swej krasie, zagrają bogatą gamą barw pachnące piwonie, dumne irysy, delikatne flosy, bogate chryzantemy, przepyszne dalie.

Gospodarstwo to wypuści na rynek w początkach maja czeszące się zawsze tak wielkim powodzeniem truskawki w doniczkach, pod którymi ugniewają się długie półki jednej ze szklarni.

Na terenie obu gospodarstw uwijają się oprócz stałych pracowników uczniowie Liceum Ogrodnictwa. Pracują chętnie i wydajnie pod czujnym okiem kierowników obu gospodarstw — Bolesława Radzickiego i Grzegorza Wąsikowskiego, który jest równocześnie przewodniczącym rady zakładowej, oraz ogrodnik Romana Kamińskiego i Herberta Glinieckiego.

Na planowo produkowane drzewa, krzewy, rośliny, kwiaty i warzywa oczekują MHD, centrale Ogrodnictwa, PGR, spółdzielnie produkcyjne, instytucje społeczne i odbiorcy prywatni. Co jest najcharakterystyczniejsze w dzisiejszej gospodarce ogrodniczej? To, że ogrodnictwo polskie jest zupełnie samowystarczalne i z zagranicy nie sprowadza się absolutnie nic.

Teren gospodarstwa zdoła efektywnie pawilon obsadzony roślinami skalnymi. W pobliżu pawilonu pod południową ścianą szklarni rosną krzaki ogrodowego bzu. Z chmur wyrzła na chwilę promyk słońca i ozłocił dojrzałe zieleniące pączki bzu, które chciałyby się już pewnie rozwijać.

Stefan Rutkowski

O poprawność języka

Na ostatnim dorocznym ogólnym zebraniu Koła Nauczycielskiego Stronnictwa Demokratycznego w Łodzi podniósł jeden z kolegów, że od pewnego czasu można zaobserwować fakty używania przez różnych mówców na posiedzeniach i zebraniach publicznych wyrażen niezgodnych z prawidłami języka polskiego, czasami noszącymi wprost charakter błędów językowych i gramatycznych.

W dyskusji fakt ten potwierdzono i zwrócono przy tym uwagę na jeden objaw bardzo charakterystyczny: gdy chodzi o przemówienia robotników i rzemieślników, to na ogół takich błędów zauważyć nie można, gdyż przemawiają stylem prostym, niewyszukanym, a przy tym starają się o unikanie błędów. Natomiast znacznie częściej z takimi błędami stylistycznymi a nawet gramatycznymi spotykamy się u ludzi z wyższym wykształceniem, na których ciąży obowiązek prawidłowego a nawet szczególnie dobrego przemawiania.

Ponieważ u mówców tych przyczyną wadliwości języka nie może być brak odpowiedniej wiedzy o zasadach języka polskiego i gramatyki polskiej, źródła tych niewłaściwości szukać raczej należy w pewnej niestaranności, a nawet niedbalstwie w tym kierunku.

Zebranie, o którym mówię, dało wyraz poglądom, że przede wszystkim na nauczycielstwie wszystkich stopni ciąży obowiązek, jako na za-

wodowych wychowawcach, zwracania uwagi na te niewłaściwości, turdziec tepienia ich i korygowania w miarę swoich możliwości i sił.

Kolekdy prosił mnie o poruszenie tej sprawy na łamach prasy, co niżej czynię. Dodaję, że dzisiaj na tle ogólnego prądu podnoszenia kultury polskiej i jej unaradawiania w jak najszerszym zakresie, dbałość o czystość słowa na posiedzeniach i zebraniach publicznych również powinna być przedmiotem powszechnego zainteresowania.

Prof. dr. Tadeusz Hilaryowicz

Jak się robi pogodę

Toruń, w marcu

Mają spacerować za Toruń. Na osiedlu Wzrosy, nieco na uboczu, znajduje się mały domek o niepozornym wyglądzie. Łafk zupełnie inaczej wyobraża sobie stację meteorologiczną. Sądzi prowadzący, że otaczają ją maszty do „wylawiania” prądów powiatrznych, że baterie „niesamowitych i strasznie naukowych” przyrządów zapełniają sale takiej stacji. Jest to bądź co bądź „nie licha” (jakby powiedział np. Wiech) „powietrzna elektrownia”. A tymczasem...

W tymczasem Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny nie ma pretensji do masztów, nie wydaje bitwy prądom powietrznym, przyczaił się po prostu w małym domku jak czujne, wściebkie „oko” PIHM — to rasowy obserwator, wywiadowca i skrupulatny kronikarz. Naturalnie stacje wyposażone są w przyrządy pomocnicze, ale przecież nie ma tu rzeczy wyjątkowych. Raczej wszystkie jest proste i znane.

Mają wyjątek stanowi chyba „serce” tego domku — BAROMETR CIĄGŁY. Pełni on właśnie funkcję „kronikarza powietrznego”. Barometr wyposażony jest w specjalne urządzenie do wykresów. W praktyce wygląda to tak, że na rolce papieru mały sztyft (połączony z barometrem) kreśli stale i pracowicie KRZYWA CIŚNIENIA. Funkcję ogólną uzupełnia drugi barometr, którego zaletą jest ścisłość. Właśnie na ścisłości opierają się badania meteorologiczne i obserwacje z odczytów.

W odległości około 100 metrów od stacji umieszczono klatkę meteorologiczną. Znajdują się w niej cztery termometry tj. termometr suchy, termometr zwilgozony z azbestem i dwa wykazujące minimum i maksimum temperatury. Każdy z nich jest inaczej ustawiony w stosunku do powierzchni ziemi. Odczyty z klatki meteorologicznej są fragmentem obserwacji, do których należy jeszcze wiatromierz i deszczomierz. Oto wszystkie przyrządy. Obserwator na podstawie odczytów przystępuje do obliczenia. Wziął już on pod uwagę widzialność w terenie, ocenil rodzaj, wysokość i nawarstwienie chmur. Ma jeszcze do dyspozycji tablice i logarytmy. W ten sposób do obliczeń wprowadził poprawki.

Czy znaczy to, że obserwator może już orzec o stanie pogody na pew-

nym obszarze kraju? Wie on tyle mniej więcej — co my. Ale jego żmudna praca nie zostanie zmarnowana. Meldunek, który wysłaje do centrali depesz zbiorczych (np. w Łodzi) zostanie porównany z meldunkami z innych stacji. I dopiero „naczelnny wódz” przekaze króciutki komunikat do Radia. Usłyszymy w głośniku dobrze znane słowa: prognoza pogody na jutro...

Mrówca, wymagająca uwagi i wprawny praca dziesiątków stacji meteorologicznych stoi za tym lapidarnym komunikatem w radio i dziennikach. Ale przyszłość należy do PIHM-u. Już dziś następują go pilnie rolnicy w okresie sianokosów i żniw, już dziś niektóre zakłady przemysłowe uzależniają od niego swój plan. Słuchają go narciarze, taternicy, piloty. W miarę rozwoju planowej i socjalnej gospodarki, w miarę powstania dużych obszarów rolnych — PIHM będzie prawdziwym „dyktatorem”. I dlatego z prawdziwym szacunkiem opuszczaliam maleńki domek, który „umie robić pogodę”. Opuszczaliam tym szybciej, że właśnie nadpływało „stad” niebezpiecznych granatowych chmur. Czyż wie działaj, że czujny człowiek przepuści je zaraz przez logarytm? Bo depesze z sztyrem (na własnej linii) lecą w świat co dwie godziny... Krystyn

Odpowiedzi Redakcji

Bywalec baru. Sprawdzaliśmy podane przez Was fakty, ale okazało się, że są to raczej wypadki sporadyczne, które obecnie już — nie powtarzają się.

Ob. F. Wojciechowska. List Wasz przekazaliśmy Referatowi Skarg i Zażaleń przy Prezydium MRN.

Ob. G. Pubane. Zgadamy się z Wami najzupełniej, że po takiej historii nawet „w godzinę po fakcie” jeszcze krew Was zalewała? czy dziś jednak już w kilka dobrych dni po Waszym pobycie w Nowym Barze animozja Wasza do obsługi wcale się nie zmniejszyła? Może jeszcze zaczerkamy z opublikowaniem Waszej sprawy.

Filmy służące sprawie pokoju

wyświetlają kluby kinowe na przedmieściach Paryża

Paryż, w marcu. Ponieważ cenzura rządu w przystępności publiczności francuskiej minimalną ilość filmów produkcji radzieckiej i państw demokracji ludowych, tutejsi ludzie pracy skazani byli na zupełną nieznajomość przedstawianych w tych filmach spraw, które budzą żywe zaciekawienie wśród robotników i inteligencji pracującej.

Aby zaradzić temu stanowi rzeczy przy udziale działaczy organizacji demokratycznych i postępowych fachowców kinowych założono na robotniczych przedmieściach Paryża i w większych miastach prowincji kinokluby popularyzujące wśród swych członków zarówno francuskie filmy postępowe jak i filmy produkcji radzieckiej i państw demokracji ludowych. Kinokluby wyświetlają te filmy w salach zebrani lub innych pomieszczeniach, gdyż nie dysponują salami kinowymi. Członkowie ich za niewielką opłatą otrzymują roczną kartę członkowską uprawniającą do nabywania po nadzwyczajnie przystępnych cenach biletów wstępu na seanse filmowe.

Oprócz głównego punktu programu, którym najczęściej bywają filmy radzieckie, w skład każdego seansu wchodzi krótkometrażówki zaznająające widza z osiągnięciami krajów demokracji ludowej, ich folklorem, życiem młodzieży itp.

Krótkie metraże z odbudowy Warszawy i „Młodzież chłopska” (obrazujące życie 1-go gimnazjum „Samoz-

pomocy Chłopskiej”) spotkały się z żywym zainteresowaniem francuskich widzów. Choć prasa postępową poświęca b. wiele miejsca reportażom z państw demokracji ludowej, jednak kino działa bardziej bezpośrednio, niż najlepsze sprawozdanie prasowe.

Należy zaznaczyć, że programy są dostosowane do różnych zainteresowań widza. „Akademik Pawłow” „Spotkanie nad Łabą” przepłatają się z filmem o piłkarzach radzieckich, czy górnikach francuskich. Nie zapomniano również o najmłodszych widzach, którzy podziwiają filmy rysunkowe, bawiące i uczące zarazem.

Niekiedy wybitni artyści i scenarzyści odwiedzają kinokluby, aby w ciekawych konferencjach zaznajomić widza z swą pracą i kierunkami kinematografii.

Aby zainteresować świat pracy do brymi filmami często organizacje demokratyczne wyświetlają je po konferencjach, czy zebraniach.

W ten sposób widz francuski zaczy na rozumieć coraz lepiej, jakie filmy służą sprawie pokoju, a jakie propagandzie podlegaczy wojennych. Za miast gangsterskich filmów, w które obfitują programy wielkich sal kinowych, francuski robotnik chętniej i z prawdziwym pożytkiem ogląda w swoich klubach kinowych, filmy służące sprawie pokoju i budowy lepszego jutra dla ludzkości.

I. Hassine

Kalendarzyk

KATARZYNY

BYDGOSZCZ

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
CZERWONEJ ARMII 20
Kronika miejska tel. 33-41 i 19-07.

DZIAŁ OGŁOSZEŃ
GEN STALINA 2 — tel. 24-29.

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ
„Moralność pani Dulskiej” (19) w nowym teatrze

REPERTUAR KIN
POMORZANIN: Warszawska premiery 15.45, 18.00, 20.15.

POLONIA: Tajna misja — 15.45, 17.45, 20.00.

ORZEŁ: Dr Semmelweis 15.45, 17.45, 20.00.

WOJNOŚĆ: Zwycięski powrót — 15.30, 17.30, 19.45.

GRYP: Działka 15.45, 17.45, 20.00.
BAŁTYK: Diabelska gra — 15.45, 17.45, 20.00.

MIR: Dzielny Gajcy 17.00, 19.00.

DIŻURY APTEK
Nr 12 ul. Grunwaldzka 37, tel. 34-31
Nr 19 ul. Al. 1 Maja 97, tel. 23-61.

RADIOWY PROGRAM LOKALNY
6.50 Program lokalny dnia 6.52 Komunikaty. 16.20 Bydgoski dziennik radiowy. 16.35 Ulubiona utwory w wykonaniu orkiestry symfonicznej pod dyr. Leopolda Stokowskiego. 17.15 Muzyka kameralna. Reger-Serenada op. 77.

18.00 Audycja z cyklu „Przypominamy klasyków” J. I. Kraszewski. 18.45 Audycja sportowa w opr. M. Dachowskiego. 19.20 Muzyka ludowa: kapela pod dyr. A. Rezlera, I. Jakunowicz sopran. W. Kocikowski tenor.

Odczyt

Wojewódzki Komitet Obróńców Pokoju organizuje w dniu 23 bm. o godz. 18 w sali przy ul. Gen. Stalina 11 odczyt pt. „Uchwały Sejsji Berlińskiej Światowej Rady Pokoju”.
Odczyt wygłosi prektor UMK prof. Czerny.

Narada robocza

W dniu 22 bm. o godz. 9 w sali PINGW Plac Weysenhoffa odbędzie się narada robocza zarządów PZGS i prezesów GS z terenu województwa bydgoskiego.
Na naradzie będą omówione wytyczne pracy na III planu 1951 r. dla spółdzielczości samopomocowej oraz nastąpi wręczenie odznak przodownikom pracy i nagród przodującym zespołom.

III sesja PRN

Trzecia w br. sesja Powiatowej Rady Narodowej odbędzie się w środę dnia 28 bm. o godz. 10 w Dobrczu. Wyjazd nastąpi o godz. 9 autobusem z przed Prezydium PRN w Bydgoszczy ul. Słowackiego 7.

Komunikaty

Piłkarze Unii i b. Związkowca — w związku z niedzielnym czwórcmem w piątek o godz. 19 w lokalu klubu (ul. Sportowa 2) zebranie członków sekcji.
Zebranie Sekcji Emerytów Kolejowych ZKK Kocioł Bydgoszcz II odbędzie się dnia 29 bm. o godz. 15 w sali Stowarki Kolejowej przy ul. Zygmunta Augusta 20.

Notatnik

Maso we szkolenie aktywu grup związkowych

Centralna Rada Zw. Zaw. rozpoczęła za pośrednictwem związków branżowych i okręgowych rad zw. zaw. akcję masowego szkolenia mężów zaufania, delegatów socjalno-ubezpieczeniowych i grupowych społecznych inspektorów pracy. W ciągu marca i kwietnia br. przeszkolonych zostanie ok. 100 tysięcy grupowych delegatów socjalno-ubezpieczeniowych. W drugim etapie — do końca czerwca br. — przeszkolili się ponad 160.000 mężów zaufania. Szkolenie grupowych społecznych inspektorów pracy prowadzone będzie w II półroczu rb.

Delegaci socjalno-ubezpieczeniowi zapoznają się na kursach z całością systemu ubezpieczeń społecznych, z zagadnienia mi leczenia pracowniczego, organizacji i formami akcji socjalnej w zakładach pracy oraz z zakresu działalności zakładowych komisji socjalno-ubezpieczeniowych.

Młociocieni w zakładach pracy to nowe kadry dla realizacji Planu 6-letniego

Analiza sprawozdań statystycznych wykazuje bardzo wysoki procent pracowników młodocianych, zwalnianych przez zakłady pracy, przez co stwarza się pozory braku pracy dla nich i to w chwili, gdy w kraju odczuwa się poważny brak sił roboczych.
Biorąc pod uwagę fakt, że zatrudnianie młodej ilości młodocianych w obecnym okresie przebudowy i rozbudowy naszej gospodarki narodowej jest zjawiskiem szkodliwym, należy ustalić przyczyny tego zjawiska, powziąć środki zaradcze i sposoby ich realizacji.

Na ten temat odbyła się w Bydgoszczy narada kierowników personalnych zjednoczeń budowlanych, central handlowych, centralnych zarządów oraz większych zakładów pracy z udziałem czynników polityczno-społecznych.

Naradzie przewodniczył kierownik Oddziału Zatrudnienia Prezydium WRN Franciszek Gackowski, który nawiązał do zadaní służby zatrudnienia w realizacji Planu 6-letniego oraz zorientował zebranych o trudnościach, na jakie napotyka w swej pracy Oddział Zatrudnienia na terenie województwa bydgoskiego, podkreślając fakty niewłaściwego stosunku niektórych zakładów pracy do przyjmowania pracowników młodocianych.

W czasie dyskusji usłono m. in., iż główną przyczyną nieprzyjmowania młodocianych jest to, że zakłady pracy zobowiązane z jednej strony do wykonania planu produkcji, a z drugiej ograniczone w ramach swoich limitów, dążą do obsadzenia wolnych miejsc przez pracowników produktywnych, znajdujących się w pełni sił fizycznych.

Celem zwiększenia ilości zatrudnienia młodocianych należałoby uzyskać u władz centralnych zarówno zwiększenie etatów jak i kredytów na ten cel. Zakłady pracy winny również ściślej współpracować z kołami ZMP na swoich terenach.

Reasumując dyskusję zastępca przewodniczącego Prezydium WRN Schmidt zaznaczył, że w związku z wprowadzeniem jednolitej władzy państwowej zadanie dostarczenia potrzebnej ilości siły roboczej i planowe jej skierowanie do poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej ciąży na Samodzielnym Oddziale Zatrudnienia Prezydium WRN. Napotykanie trudności realizacji zadań

Sygnatów Kolejowych i Pom. Pozn. Zakłady Obuwia zatrudniają młodocianych od 20—30 proc. ogólnej załogi, co należy podkreślić jako właściwe zrozumienie zadań, natomiast zakłady takie jak BSS, MHD, Bydgoska Fabryka Mebli zatrudniają w stosunku do swoich możliwości zbyt mały procent młodocianych.

Na naradzie uzyskano zobowiązania od zjednoczeń przedsiębiorstw budowlanych zatrudnienia 140 osób młodocianych, pozostał za przedstawicielami zakładów pracy zobowiązań się przeanalizować możliwości zwiększenia liczby zatrudnienia młodocianych z dyrekcjami swoich zakładów i poczynić odpowiednie kroki, celem uzyskania niezbędnych na ten cel środków.

Mundur oficerski do awansu społecznego dla młodzieży robotniczej i chłopskiej

W okresie od marca do czerwca br. przeprowadzany będzie na terenie naszego województwa ochotniczy nabór do Szkół Oficerskich Odrodzonego Wojska Polskiego.

Nabór ma na celu uzupełnienie kadry oficerskiej naszego wojska najlepszą młodzieżą.

Systematyczne uzupełnienie kadry oficerskiej Wojska Polskiego ludźmi oddanymi Państwu Ludowemu i sprawie socjalizmu jest warunkiem podnoszenia zdolności obronnej naszej Ojczyzny i pokojowej siły Państwa Ludowego.

Równocześnie dla selek młodzieży robotniczej i chłopskiej nabór ten stanowi będzie awans społeczny, drogą zdobycia zaszczytnego stopnia oficerskiego, podwyższenia wiedzy ogólnej i osiągnięcia nowych, wyższych kwalifikacji technicznych.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

W okresie od marca do czerwca br. przeprowadzany będzie na terenie naszego województwa ochotniczy nabór do Szkół Oficerskich Odrodzonego Wojska Polskiego.

Nabór ma na celu uzupełnienie kadry oficerskiej naszego wojska najlepszą młodzieżą.

Systematyczne uzupełnienie kadry oficerskiej Wojska Polskiego ludźmi oddanymi Państwu Ludowemu i sprawie socjalizmu jest warunkiem podnoszenia zdolności obronnej naszej Ojczyzny i pokojowej siły Państwa Ludowego.

Równocześnie dla selek młodzieży robotniczej i chłopskiej nabór ten stanowi będzie awans społeczny, drogą zdobycia zaszczytnego stopnia oficerskiego, podwyższenia wiedzy ogólnej i osiągnięcia nowych, wyższych kwalifikacji technicznych.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Kandydaci winni odpowiadać następującym warunkom: Wiek kandydatów do wszystkich szkół oficerskich (za wyjątkiem szkoły politycznej, prawniczej, lotniczej i marynarki wojennej) od 18—24 lat, tj. roczniki 1933—1927 włącznie. Do szkoły politycznej i prawniczej od 18—27 lat (roczniki 1933 do 1924 włącznie). Do szkoły lotniczej i marynarki wojennej od 18—23 lat (roczniki 1933—1928 włącznie). Przekroczenie wieku niedopuszczalne. Stan cywilny — wolny. Wykształcenie — za wyjątkiem Oficerskiej Szkoły Lotniczej 9 klas szkoły podstawowej (mała nauka) lub innej równorzędnej, warunkiem w zasadzie nieobowiązkowym. Kandydat do Oficerskiej Szkoły Lotniczej od 7 klas szkoły podstawowej wzwyż. Czas trwania nauki od 2—3 włącznie 4 lat.

Usprawnienie służby pocztowej

Wzrastający stale ruch korespondencji i czasopiem wymaga coraz większego usprawnienia pocztowej służby doręczyelskiej i coraz większego i ofiarniejszego wysiłku listonoszy.

Codziennie przemierzanie dziesiątek czy setek pięt przez listonoszy, wyszukiwanie adresatów w zagęszczonych mieszkaniach, pozostawianie nieraz korespondencji u dozorczy względnie sąsiadów w wypadku nie zastania adresata w domu — powodowały duże usterki i oczywiście poważne utyskiwania ze strony ludności.

W celu usprawnienia służby doręczyelskiej oraz w trosce o zdrowie doręczyeli miejskich Ministerstwo PT od dłuższego czasu starało się o wprowadzenie zbiorowych skrzynek pocztowych w każdym domu w mieście.

Sprawa ta znalazła ostatnio swój wyraz w Sejmie Uchwalono, że na właścicieli domów w miastach, (mających powyżej 2 pięter) nakłada się obowiązek zakładania skrzynek doręczyelskich.

Na rok bieżący przewiduje się założenie w miastach na terenie całego kraju 110 tysięcy skrzynek zbiorowych. Ustalono również szczegóły, kto ponosi koszty nabycia, założenia utrzymania itp. Również ustalono warunki techniczne, jakie towarzyszyć będą zakładaniu tych skrzynek, w poszczególnych budynkach. Kolejność zakładania skrzynek zostanie ustalona zależnie od miejscowości, dzielnicy miasta i kategorii budynków. Całkowite zakończenie akcji nastąpi do końca Planu 6-letniego.

Akcja ta ma wielkie znaczenie. Poza usprawnieniem służby doręczyelskiej, co leży w interesie mieszkańców miast, ma ogromne znaczenie z punktu widzenia ochrony zdrowia listonoszy i stworzenia im odpowiednich warunków pracy. Jest to więc dalszym wyrazem troski Polski Ludowej o człowieka pracy.

Listonosz, któremu oszczędzi się przemierzanie pięt, będzie mógł szybciej i sprawniej obezwzględnić większą ilość domów, a to znowu wpłynie na lepsze działanie Poczty. (1—a)

Kurs hodowli jedwabników i morwy

Zarząd Koła Hodowców Jedwabników i Morwy urządza kurs z zakresu hodowli jedwabników i uprawy morwy w dniach 30 i 31 bm w Szkole nr 29 przy ul. 3 Września w Bydgoszczy w godzinach wieczornych od 18—21 z wyświetlaniem filmu o hodowli jedwabników.

Na kurs mogą zgłosić się wszyscy którzy interesują się jedwabnictwem. Zgłoszenia na kurs przyjmuje Zarząd Koła Hod. Jedwab. i Morwy w Bydgoszczy ul. Rejtana 8 m. 2 (boczna Kr. Jadwigi) codziennie od godz. 18—19.

Z NOTATNIKA REPORTERA
* Sklep zabawek przy Al 1 Maja 53, będący placówką MHD, zapomniał o umieszczeniu w jednym z okien cen na wystawione gry towarzyskie. Umieszczenie ich jest cenną informacją i obowiązkiem!

Marnotrawstwo telefoniczne

Omyłkowe połączenie przybrały ostatnio dla abonentów sieci telefonicznej cechę przeważającej plagii. Zdarza się coraz częściej, że w trzech wypadkach na cztery trzeba po podniesieniu słuchawki odpowiadać:
— Omyłka!
Gdyby sprawa omyłkowych połączeń sprowadzała się jedynie do zakłócania spokoju posiadacza telefonu — byłoby jeszcze pół biedy... Ostatecznie można zapanować nad nerwami i z anielskim spokojem szelbionowo odpowiadać: Omyłka? Jednakże w dobie Planu 6-letniego sprawa ma przede wszystkim aspekt społeczny: omyłkowymi połączeniami przeciąża się sieć telefoniczną, która mogłaby być w tym czasie użytkowana na właściwe cele, zaś

śmierdzą się spokój i pracę odbiorcy, maruje się groź publiczny, gdyż każde połączenie (dobre, czy złe) instytucja musi zapłacić, a licznik nie pyta, czy właściwie skorzystano z tego pięknego wynalazku, jakim jest telefon.

W praktyce wygląda więc sprawa w ten sposób, że trzy czwarte kwot, wydzielonych na rozmowy miejscowe, idzie na marnotrawstwo. W sumie przez marnotrawstwo telefoniczne tysiące złotych są codziennie wyrzucane w błoto. Nikt na tym nie korzysta, a wszyscy tracą. Złym obywatelem jest ten, który wywołuje omyłki połączeniowe. Trzeba skończyć z plagą marnotrawstwa telefonicznego!

Współzawodnictwo w obniżaniu kosztów własnych

Załoga Pomorskich Zakładów Wytórczych Materiałów Elektrotechnicznych opracowała na naradach produkcyjnych plan obniżki kosztów własnych, postanawiając obniżyć je o 7 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym, co przyniesie ponad 4 miliony zł. oszczędności.

Ustalono, że zaspiczenie w niektórych wypadkach drogiej surowców ograniczonych, bez uszczerbku dla jakości produkcji, lżejszym surowcem krajowym przyniesie ok. 39 proc. oszczędności na materiałach. Poważną oszczędność na surowcach, uzyska się również przez zmniejszenie ilości odpadów. Do dalszej obniżki kosztów własnych przyczyni się wprowadzenie zmian konstrukcyjno-technologicznych w procesie produkcji oraz zmniejszenie zużycia energii i paliwa.

Poważną rolę w realizacji tego zadania odegra również zwiększenie wydajności pracy, w oparciu o współzawodnictwo zobowiązaniowe, do którego przystąpiła cała załoga.

Podjmując to zobowiązanie, załoga

Nagrody za pracę

W Państwowej Średniej Szkole Ogólnokształcącej stopnia podstawowego go i licealnego im. Kopernika w Toruniu nastąpiło uroczyste wręczenie nagród pieniężnych wybitnym pracownikom naukowym i fizycznym. Nagrody przyznane przodownikom pracy z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet, wręczył dyr. mgr. Boszko w obecności przedstawicielki KM PZPR i wszystkich pracowników Licum im. Kopernika.

Nagrody otrzymały: ob. Zolnierzykówna, Białoszka i Łosińska. (as)

to i owo

Zdzieracz gazet

Jest kiosk na Świętojańskiej. W pobliżu szkoła podstawowa. W niej spawolna młodzież. Na nią wpłynęła do naszego działu skarga. Chłopcy zdzierają często wymieszane gazety i niszczą, narazając kiosk na straty pieniężne.

Apelujemy do kierownictwa szkoły podstawowej, by wpłynęło na nie sforną młodzież i pohamowało jej „zdzieraczę żądze”.

Magia cyfr

Nigdy nie byłem zapalonym wielbi-cielem Pitagorasa. I dlatego matematyka była i jest dla mnie nadal „pięta Achillesowa”. No, cóż robić! Z trudem daję sobie radę z magią

cyfr. Pomóżcie mi więc (oraz Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych) w zrealizowaniu następującego zadania: „Jeżeli składka miesięczna za ubez-

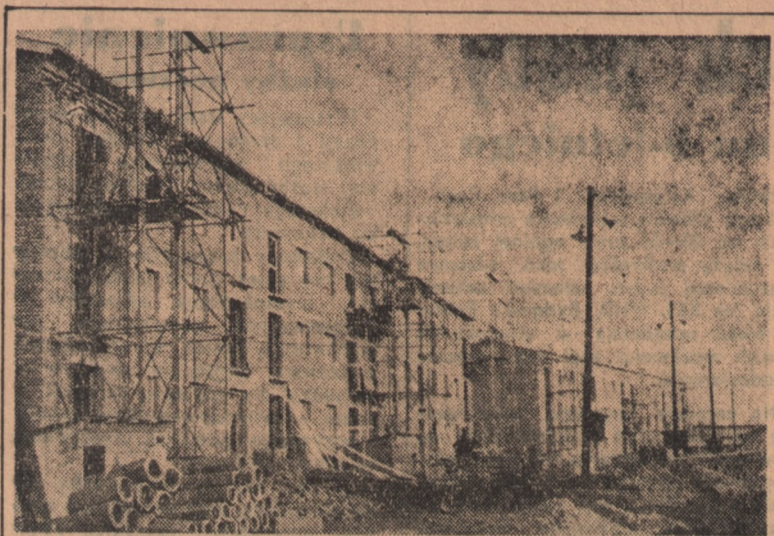
pieczenie chorobowe wynosi 75 zł, to za pół miesiąca trzeba zapłacić ile? Nie sugerujcie się jego pozorną łatwością. Radzę dobrze zastanowić się. I nie odpowiadać bez namysłu jak uczeń I klasy: 37,50 zł. W oczach urzędników bydgoskiego ZUS-u urosłobyście do rangi... kompletnego ignorantów wyższej matematyki. Kłód z nas spadłby bowiem na to, że zamiast 37,50 zł należało zapłacić 55 zł!

Powiedzcie sami: czy matematyka, to nie magia cyfr? (R)

Tik-tak
Kupiłem zegarek na rękę. Zastrajkował! Zaniósłem do zegarmistrza. Zreperował i dał roczną gwarancję. W parę dni później musiałem z niego skorzystać. Od ostatniej „poprawki” (gdyż nosiłem kilkakrotnie) minęło pół roku. Byłem już ze 20 razy. Ciągle jeszcze nie gotów. Zegarmistrz ostatniego terminu znowu nie dotrzymał.

To niesolidnie, mistrzu Wendorf! Najwyższy czas zwrócić zegarek z reperowanymi lub zepsutymi. Rzemieślnik winien przyrzeczeń dotrzymywać. (nik)

Narody bratniej Czechosłowacji z chwilą objęcia władzy przez klasę robotniczą w szybkim tempie budują u siebie fundamenty nowego, lepszego ustroju, jakim jest socjalizm. Ogromny rozmach budownictwa mieszkaniowego likwiduje zaniedbania z okresu kapitalistycznego. Szczególnie wielki nacisk położono w Czechosłowacji na rozbudowę dzielnic mieszkaniowych.

Zdjęcie nasze przedstawia moment wykańczania systemem szybkościowym bloków mieszkalnych w Brnie.

Foto — Film Polski

Światowy rekord w wytopie stali osiągnęli hutnicy polscy za Olzą

CZEŚKI CIESZYN (mośl). Jak donosi prasa polska na Śląsku za Olzą, hutnicy polscy w Trzyńcu pobili światowy rekord wytopu stali, należący do radzieckiego wytopowego Metalinca. I tak z końcem lutego wytopowy Kapustka pobili rekord Metalinca o pełnych 16 proc., a już w tydzień później rekord Kapustki poprawił wytopowy Jan Woźnar o 30,8 proc. Bryga-

da wytopowego Wojnara złożona z robotników: Cienichy Franciszka, Havra Hugona, Łabała Ludwika i kierowcy suwnicy Zubka Alojzego przy ściślejszej współpracy Gajdźcy Rudolfa i przyrodnika wytopowego Gutka Adama przeprowadziła wytop szybkościowy, osiągając fantastyczny wynik produkcyjny w postaci 234,1 proc. norm, co równa się zeoszczędzeniu czasu wytopowego o 6 godzin 35 minut.

„Cuda” botaniczne

Zwykliśmy uważać kwiat słonecznika za największy, tymczasem na południowych stokach gór Himalajów rośnie pewien gatunek magnolii, której czerwony kwiat dochodzi do 30 cm średnicy.

W tropikalnym klimacie podzwrotnikowym spotykamy kwiaty kaktusów o średnicy blisko jednego metra. Kwiaty te jednak mają bardzo krótki żywot, kwitną bowiem tylko przez kilka godzin po wschodzie słońca.

Na Filipinach kwitnie roślina, zwana po łacinie Rafflesia, której kwiat dochodzi do średnicy jednego metra i do wagi... 11 (!) kilogramów. Ale na tychże samych Filipinach — jako antyteza tego olbrzyma — spotykamy najmniejszy kwiatek na kuli ziemskiej. Jest nim tzw. galinsoga o wymiarach lipu-cich, bo o średnicy trzydziestej części m. metra.

Na wyższych drzewa rosną w Alpach europejskich, w północno-amerykańskich Rocky Mountains i w górach Nowej Zelandii.

Najczęściej żyją amerykańskie sekwoje. W jednym z muzeów londyńskich możemy oglądać pień najstarszej chyba sekwoi. Stoję pnia wykazują, że żyła ona... 1330 lat!

Największy cyprys róż na drodze, prowadzącej z Veracruz do Mexico. Legenda indyjska głosi, że w cieniu tego cyprysa odpoczywał Cortez z całym swoim wojskiem!... Odbymy ten splotek dopiero w bieżącym stuleciu od uderzenia pioruna. (wer)

WYDAWNICTWA NADESŁANE

Z. Skowroński i J. Słowicki — „Zaloga” (sztuka w 3 aktach), Spółdz. Wyd. Czytelnik Warszawa 1950.

Anna Seghers „Linia” Spółdz. Wyd. Ośw. Czytelnik Warszawa 1950.

Stefan Żeromski — „Trudna droga” (wyjątek z powieści „Szyfrowe prace”) (z cyklu Książka Nowego Czytelnika) Spółdz. Wyd. Ośw. Czytelnik Warszawa 1950.

Sport Nasza „10” przeciwko Szwecji

Jak wiadomo 5 kwietnia br. we Wrocławiu odbędzie się międzynarodowy mecz bokserski, w którym przeciwnikiem drużyny polskiej będzie robotnicza reprezentacja Szwecji. PZB ustalił już skład naszej „10” na mecz wrocławski. Skład ten został jeszcze zatwierdzony przez GKKF. Przedstawia się on następująco:

Kasperczak, Kruza, Stręk, Ankielwicz, Debisz, Chychła, Kolczyński, Pallński, Szymura i Gościński.

W Turnieju Miast nie było niespodzianek

W Szczecinie, Wrocławiu, Przemyślu i Elku zakończyły się trzydniowe, półfinałowe rozgrywki Turnieju Miast w koszykówce drużyn męskich.

Wyniki Elk: Warszawa I — Białystok 81:34, Pomorze — Łódź II 54:45 (24:28), Warszawa I — Pomorze 54:39 (24:19), Łódź II — Białystok 67:39, Pomorze — Białystok 79:25 (42:11), Warszawa I — Łódź II 48:36.

Punkcja: 1) Warszawa I — 3 pkt. 2) Pomorze — 2 pkt. 3) Łódź II — 1 pkt. 4) Białystok — 0 pkt. Punkcja ogólna w Przemyślu: 1) Kraków I — 3 pkt. 2) Łódź I — 2 pkt. Lublin — 1 pkt. Przemyśl — 0 pkt. Punkcja ogólna w Szczecinie: 1)

Gdańsk I — 3 pkt. 2) Warszawa II — 2 pkt. 3) Poznań II — 1 pkt. 4) Szczecin I — 0 pkt.

Punkcja ogólna we Wrocławiu: Poznań I — 3 pkt. Kraków II — 2 pkt. Śląsk — 1 pkt. Wrocław — 0 pkt.

Do finału Turnieju Miast, który odbędzie się 1 kwietnia w Lublinie, zakwalifikowali się zwycięzcy grup.

Ogniu Wrocław nie straciło punktu

Po niedzielnych meczach sytuacja w tabeli ligi tenisa stołowego nie zmieniła się. Nadal prowadzi Ogniu Wrocław, które w dotychczasowych meczach nie straciło ani jednego punktu.

gier pkt. st. zw.	
1. Ogniu Wrocław	11 22 77:33
2. Ogniu Kraków	11 19 73:37
3. Budowlani Warsz.	11 16 64:46
4. Siał Siemianowice	11 11 60:50
5. Unia Chorzów	10 11 56:44
6. Kolejarz Warsz.	11 11 59:51
7. Włókniarz Łódź	11 11 55:55
8. Ogniu Lublin	12 5 49:71
9. Siał Poznań	11 3 38:72
10. Kolejarz Toruń	11 1 19:91

O Puchar Karkonoszy

W drugim dniu zawodów narciarskich o Puchar Karkonoszy rozegrano biegi na 13 km mężczyzn (do kombinacji klasycznej) i na 7 km kobiet (z powodu bardzo złych warunków śniegowych i deszczu trasy biegów skrócono).

W biegu mężczyzn zwyciężył Rubiś Gwardia w czasie 51:39 min przed Stryczulą CWKS — 52:34 i J. Krzeptowskiem CWKS — 52:39,4.

W kombinacji norweskiej pierwsze miejsce zajął J. Krzeptowski — 442,4 pkt. przed Frosem LZS — 421,2 pkt i Kulą CWKS — 418,5 pkt.

W biegu kobiet zwyciężyła Kuno Gwardia — 51:04 min. przed Kowalską Gwardia — 52:15 i Stramkaj AZS — 52:22.

Po dwóch dniach zawodów prowadzi Gwardia przed CWKS i AZS.

Fiasco „mistrzów świata”

W niedzielę zakończyły się w Paryżu pseudomistrzostwa świata w hokeju na lodzie. Ostatni dzień „mistrzostw” przyniósł pod względem kasowym, na który głównie były one obliczone, kompletne fiasco. Mieszkańcy Paryża woleli bowiem zobaczyć wielki bieg l'Humanite, w którym startowali doskonali długodystansowcy Związku Radzieckiego. Trybuna stadionu hokejowego zionęły więc podczas ostatnich spotkań puszką. W końcowej klasyfikacji turnieju hokejowego zwyciężyła Kanada przed Szwecją, Szwajcarią, Norwegią, Anglią i Finlandią. Drużyna USA nie odegrała żadnej roli.

ODBUDOWA STOLICY — DZIEŁEM CAŁEGO NARODU

RADIO

PIĄTEK, 23 MARCA 1951 R.

5.00 Początek audycji. 5.03 Sygnał czasu. 5.05 Wiadomości poranne. 5.10 Audycja dla wsi. 5.20 Koncert dla świata pracy. 5.58 Stan pogody. 6.00 Wiadomości poranne. 6.05 Gimnastyka. 6.15 Muzyka. 6.45 Program dnia. 7.00 Dziennik poranny. 7.20 Wszelchnia Radiowa. 7.40 Muzyka. 7.55 Wiadomości poranne. 8.00 Przerwa 11.50 Głos mają kobiety. 12.04 Sygnał czasu i hejnał z wieży Mariackiej. 12.15 Muzyka. 12.30 Audycja dla wsi. 12.45 Chłopskie pieśni buntownicze. 13.15 Przerwa. 13.25 Program dnia. 13.20 Utwory fortepianowe Bacha. 14.20 Z cyklu „Poznajemy morze i wybrzeże” pogadanka. 14.30 Muzyka. 14.50 Koncert zespołu Wasiaka. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych „Ogniu” J. Broniewskiej. 15.50 Muzyka. 17.00 Wiadomości popołudniowe. 17.15 Koncert zespołu E. Ciukszy. 17.45 Felieton. 18.45 Czwarty fragment opowiadania W. Dunarowskiego „Rodzinne sprawy Miazgów”. 19.00 Zapomnienie — opowiadanie S. Żeromskiego. 19.22 Widma — St. Moniuszki. 19.55 Polska pieśń masowa. 20.00 Dziennik wieczorny. 21.15 Audycja oświatowa. 21.30 Muzyka i aktualności. 22.00 Nowości poetyckie. 22.15 Koncert. 23.10 Muzyka poważna. 23.55 Program na dzień następnny. 24.00 Zakończenie audycji, hymn.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

Księgowa-(y) bilansista — księgowość przemysłowa potrzebny. Spółdzielnia „Promień” Bydgoszcz ul. Król. Jadwigi 4a. (443k)

Fryzjerzy i manicurzystki potrzebni do Szczecina, Międzyzdrojów i Swinoujścia. — Zgłoszenia: Spółdzielnia Fryzjerów „Uroda” Szczecin, Mazurska 20. (444k)

PRACY POSZUKUJĄ

Technik — dentystyczny samodzielnie technice — operatywie przyjmie po sadę. Oferły IKP Bydgoszcz „369”. (369g)

POSADY WOLNE

Monte — spawacz na centralne ogrzewanie potrzebny. Gadzińska Bydgoszcz, Stenkiewicza 43 429g

SPRZEDAŻ

Szałę 3-drzwiową, stół rozkładany i krzesła dębowe dobrym stanie okazujnie sprzedam. Bydgoszcz, Choloniewskiego 20. (442g)

Akordeon 120 basowy sprzedam lub zamienie na motocykl do 350 cm Bydgoszcz, Kujawska 30 m. 1. (430g)

Łóżka dwa nowe, stoliki nocne i toaletki sprzedam. Bydgoszcz, Fordońska 24 m. 1. (440g)

Motor prąd zmienny 6-konny stan dobry, wózek autko sprzedam. Adres wskaże IKP Bydgoszcz. (434g)

KUPNO

Sztopery, projekory filmowe, dźwiękowe i nie me, lornetki, mikroskopy, kupuje i sprzedaje J. Pujdak Łódź, Piotrkowska 83. (450k)

Kupię kupon damski wiosenny względnie duży płaszcz na przeróbkę. Wiadomość Toruń, Szewska 6, sklep spożywczy. (438g)

Dentystyczną szlifierkę Riitera lub podobną oraz akordeon 80-120 kupię zaraz. Oferły IKP Bydgoszcz „436” (436g)

Bakelit w proszku kupa. Wytw. Wytw. Bakelit, Malicki Bydgoszcz, Podgórna 23. 451g

ROZNE

Znaleziono 19 marca godz 16 na dworcu Bydgoszcz paczkę. Adres wskaże IKP Bydgoszcz. (441g)

Wysiewam trzcinę na moim ogrodzie przez cały rok. Głbas, Bydgoszcz, Koronowska 92. (435g)

Dnia 19. III, 51 r. zostawiono walizkę w tramwaju Uczniwego znalazcę proszę o zwrot za wynagrodzeniem. Żak, Bydgoszcz, Św. Jerzego 32. (432g)

POKOJE

Panienka pracująca szuka pokoju lub przy rodzinie Bydgoszcz, Pomorska 29-2. (433g)

Młody samotny poszukuje pokoju umebłowanego najchętniej w śródmieściu. Adres wskaże IKP Bydgoszcz. (424)

OGŁASZAJCIE SIĘ w IKP

Starszy pan na slawojisku poszukuje pokoju umebłowanego najchętniej okolica Św. Trójcy — Grunwaldzkiej. Oferły IKP Bydgoszcz „425” (425)

DZIERŻAWY

Szukam dzierżawy domu lub mieszkania w pobliżu kolej Inowrocław, Bydgoszcz, Kościełny. Oferły IKP Bydgoszcz „426” (426)

ZGUBY

Zagubiono legitymację PKP wystawioną przez Dyrekcję Łódź na nazwisko Józefa Gawlik, Łódź Podróznicza 5. (445k)

ZAMIANY

2 pokoje kuchnią łazienką Bydgoszcz zamienie na Kraków. Zgłoszenia natychmiast. Adres wskaże IKP Bydgoszcz. (427)

2 pokoje kuchnia, łazienka, centrum — Gdyńia — zamienie na Bydgoszcz 3 lub 2 pokoje wygodami chętnie ogródkiem. Oferły: Poste-rodwanie Gdyńia 1 nr dowodu 2356. (418k)

DO NASZYCH INSERENTÓW!

Przypominamy, że ogłoszenia do numeru **WIELKANOCNEGO** który ukaże się w zwiększonym nakładzie przyjmujemy do dnia 23 bm. BIURO OGŁOSZEŃ W-3 ILUSTROWANEGO KURIER POLSKIEGO Bydgoszcz, ul. Gen. Stalina 2, tel. 24-29

Gospodarstwo 30 morgórków kuchnią balkonem zamienie na dom ogród średmiestcu zamienie kciem. Wiadomość Bydgoszcz Babis-Wies 23-7 wskaże IKP Bydgoszcz. (428g)

HUMOR

Właściciel maluje tylko zwierzęta — ale dla pana uczynie wyjątek. (Dzie Wokale, Wiedzi)

REDAKCJA: ADMINISTRACJA W BYDGOSZCZY ul. Czerwonej Armii 20. — Telefon nr 33-41 i 33-42. DZIAŁ OGŁOSZEŃ W BYDGOSZCZY ul. Generalissimo Stalina 2 (Pod Arkadami), Tel. 24-29. Prenumerata pocztowa 3.50 zł. przez roznosiciela 3.90 zł miesięcznie. Reklamistów niezamówionych Redakcja nie zwraca — Za ogłoszenia Redakcja nie odpowiada.

PRENUMERATĘ ZLECONA PRZYJMĄ DO 20 KĄDEGO MIESIĄCA WSZYSTKIE URZĘDY I AGENCJE POCZTOWE ORAZ LISTONOSZE. PRENUMERATĘ POD OPAKĄ WPLACĄ NA KONTO PKO nr VI-1861. REDAGUJE: KOMITET REDAKCYJNY. — WYDAWCA: SPÓLZDZ. WYDAWNICZA „PRASA DEMOKRATYCZNA — NOWA EPOKA”, WARSZAWA, ŚNIADECKICH 16. ODDZIAŁ W BYDGOSZCZY, UL. CZERWONEJ ARMII 20, TEL. 33 41 i 33 42.

OGŁOSZENIA drobne po 1.50 zł za słowo. Minimalna opłata za 10 słów. Maksymalna ilość 30 słów. Ogłoszenia milimetrowe w tekście 10 gr. za słowo. Wiersze 4 50 zł. nekrologi 3.— zł za 1 mm. Ogłoszenia w specjalnej rubryce 30.— zł za 1 wiersz 2-linowy (za tekstem) W niedzielę i święta 50% drożej. Za terminowe zamieszczenie ogłoszeń nie odpowiadamy — Konto PKO „IKP” nr VI-140.